Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1788 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 28 ianuarie 1955

Poporul romîn va semna cu hotărîre Apelul de la Viena, pentru împiedicarea unui război atomic

— Şedinţa Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. —

Miercuri după amiază a avut loc şedinţa Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. consacrată discutării hotărîrilor sesiunii lărgite de la Viena a Biroului Consiliului Mondial al Păcii.

La şedinţă au luat parte:

Acad. Mihail Sadoveanu, preşedintele Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R., membru în Consiliul Mondial al Păcii; Acad. prof. P. Constantinescu-Iaşi, vicepreşedinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R.; Sorin Toma, membru în Consiliul Mondial al Păcii; Patriarhul Justinian Marina; Artiştii poporului Lucia Sturza Bulandra; Costache Antoniu şi Constantin Baraschi; acad. Raluca Ripan, rectorul Universităţii „V. Babeş" din Cluj; preot Al. Ionescu, vicarul Patriarhiei Bisericii ortodoxe romîne; scriitorul Geo Bogza; Traian Iovanelli, vicarul Arhiepiscopiei Romano-Catolice din Bucureşti; academicienii dr. N. Hortolomei şi dr. N. Gh. Lupu; Tihon Cacealchin, mitropolitul Cultului creştin de rit vechi; pictorul Ligia Macovei; scriitoarea Maria Banuş; prof. univ. Gh. C. Stere, preşedintele Comitetului orăşenesc Bucureşti de luptă pentru pace; Iacub Mehmet, şeful cultului musulman; prof. univ. L. Banyai, rectorul Universităţii „Bolyai" din Cluj, Stela Enescu, preşedinta Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R. Nicolae Vasu, Erou al Muncii Socialiste; I. Dobre, membru în Biroul Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii; Petre Gheorghe, secretar al C.C. al U. T. M.; Cristea Pantazi, secretar al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., numeroşi membri ai Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.; preşedinţi şi secretari ai comitetelor de luptă pentru pace din Bucureşti şi alte oraşe ale ţării, reprezentanţi ai organizaţiilor obşteşti, ai presei etc.

Şedinţa a fost prezidată de acad. Mihail Sadoveanu.

Acad. P. Constantinescu-Iaşi a vorbit despre lucrările sesiunii lărgite de la Viena a Biroului Consiliului Mondial al Păcii.

În Apelul către popoarele Europei — a spus vorbitorul printre altele — Consiliul Mondial al Păcii subliniază din nou primejdia ce decurge din remilitarizarea Germaniei occidentale ca urmare a ratificării acordurilor de la Londra şi Paris şi cheamă bărbaţii şi femeile din toate ţările să folosească posibilităţile existente, manifestîndu-şi întreaga hotărîre şi întregul lor curaj pentru a zădărnici ratificarea şi aplicarea tratatelor de la Londra şi Paris.

Fiecare om cinstit — a continuat vorbitorul — îşi dă seama că un război atomic înseamnă milioane de victime omeneşti, distrugerea unor mari centre ale industriei şi culturii şi a unui mare număr de oraşe şi sate.

Strălucita iniţiativă a guvernului sovietic care s-a declarat gata să transmită experienţa ştiinţifică şi tehnică acumulată în U.R.S.S. în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice, a umplut de bucurie inimile tuturor iubitorilor de pace de pe glob.

La 18 ianuarie 1955 guvernul sovietic a hotărît să acorde unor state prietene — R. P. Chineză, R. P. Polonă, R. Cehoslovacă, R.P.R., R. D. Germană — ajutor tehnico-ştiinţific şi de producţie în vederea desfăşurării unei largi activităţi de cercetare în domeniul folosirii energiei nucleare în scopuri paşnice, precum şi examinarea lărgirii cercului de ţări cărora U.R.S.S. le va acorda de asemenea acest ajutor. Ţara noastră va fi astfel printre ţările din lume care vor putea beneficia de roadele celor mai mari cuceriri ale minţii umane. Perspective nebănuite — cu adevărat mărețe — se deschid astfel în faţa poporului nostru, pentru dezvoltarea economiei naţionale şi ridicarea bunei stări a oamenilor muncii.

După ce a subliniat covîrşitoarea însemnătate a documentelor Consiliului Mondial al Păcii, vorbitorul a spus:

Poporul romîn a salutat cu căldură hotărîrile sesiunii de la Viena a Biroului Consiliului Mondial al Păcii care corespund întru totul năzuinţelor lui spre pace.

Acad. Raluca Ripan, membru în Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., scoţînd în relief uriaşele progrese realizate de ştiinţă în zilele noastre şi în primul rînd de ştiinţa sovietică, a spus:

Oamenii de ştiinţă din ţara noastră resimt o imensă bucurie pentru faptul că Uniunea Sovietică, odată mai mult, ne deschide un nou drum larg, acela al cercetărilor şi realizărilor în domeniul energiei nucleare.

Sîntem convinşi că şi pe acest drum vom obţine succese importante în toate domeniile ştiinţei, vom contribui şi mai puternic la opera de construire a socialismului în ţara noastră.

Dar oamenii de ştiinţă văd totodată plini de indignare, apărînd în faţa lor cei mai ticăloşi duşmani, aceia care vor să pună ştiinţa în slujba morţii, în slujba distrugerii semenilor lor.

Oamenii de ştiinţă cinstiţi îşi unesc glasul cu acela al tuturor popoarelor împotriva acestor tendinţe criminale, luptînd pentru ca toate descoperirile ştiinţei şi toate secretele smulse naturii să nu fie întrebuinţate decît pentru binele şi fericirea omului.

Preotul Alexandru Ionescu, membru în Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. a arătat că slujitorii bisericii ortodoxe romîne ca şi ai tuturor cultelor din ţara noastră, împreună cu credincioşii lor, au primit cu deosebită însufleţire documentele adoptate de sesiunea lărgită de la Viena a Biroului Consiliului Mondial al Păcii. Ei ştiu că sutele de milioane de semnături puse de oamenii iubitori de pace de pretutindeni pe Apelul de la Stockholm al Consiliului Mondial al Păcii, au împiedicat pe imperialişti să folosească arma atomică în războiul din Coreea. Astăzi, ei vor semna Apelul sesiunii de la Viena cu aceeaşi convingere că prin aceasta va fi înlăturat pericolul unui război atomic pustiitor.

Tov. Eremie Pîrdău, preşedintele comitetului de luptă pentru pace al regiunii Suceava, luînd cuvîntul a spus între altele:

De curînd m-am aflat în mijlocul maselor de ţărani muncitori din regiunea Suceava. Am văzut acolo, indignarea, ura fierbinte a acestor oameni împotriva aţîţărilor la război la care se dedau imperialiştii.

Ţărănimea muncitoare din ţara noastră, alături de clasa muncitoare, va semna cu convingere Apelul Consiliului Mondial al Păcii către popoarele lumii.

Şef-rabinul dr. Mozes Rosen, membru al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. a arătat printre altele că slujitorii şi credincioşii cultului mozaic, care au avut atît de mult de suferit de pe urma dezlănţuirii în lume a forţelor răului, vor lupta pentru pace, pentru întărirea scumpei noastre patrii, Republica Populară Romînă, fiind conştienţi că aceasta înseamnă a lupta însăşi pentru viaţă.

Nicolae Vasu, Erou al Muncii Socialiste, a spus între altele: Poporul nostru, care se află în ultimul an al cincinalului şi care în anii construcţiei socialiste cunoaşte cea mai înfloritoare epocă din viaţa sa, salută cu imensă bucurie hotărîrea Uniunii Sovietice de a acorda ţării noastre şi altor ţări sprijin pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice. Sînt convins că fiecare muncitor cinstit din ţara noastră, în momentul actual mai mult decît oricînd, este pătruns de rolul pe care îl are ca luptător în marele lagăr al păcii.

S-a dat citire Chemării Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. către cetăţenii ţării noastre.

Participanţii la şedinţă şi-au pus apoi semnăturile pe „Apelul către popoarele lumii". Astfel a început în ţara noastră campania de strîngere a semnăturilor pe Apelul de la Viena.

Înalta menire a tînărului artist

VĂ AMINTIŢI din piesa lui Mircea Ştefănescu „Matei Millo" („Căruţa cu paiaţe") scena reîntoarcerii în ţară de la studii a eroului — viitorul mare artist?... Aflînd cu stupoare şi mînie că Matei Millo, în locul ingineriei, a învăţat „actoricescul meşteşug", neamurile sale din lumea boierimii nici nu vor să mai audă de el, îi aruncă în faţă dispreţul şi batjocura lor: „aftior", „măscărici", „paiaţă"!

Lipsa de drepturi, mizeria şi privaţiunile materiale, desconsiderarea talentului şi a pasiunii pentru artă, terfelirea demnităţii sociale şi umane în mocirla moravurilor josnice, a intrigilor de culise şi a imoralităţii — iată ce-l aştepta pe tînărul care urca pe scenă în condiţiile stăpînirii burghezo-moşiereşti. De aceea, pentru Matei Millo, ca şi pentru atîţia alţi tineri artişti, hotărîrea de a îmbrăţişa arta teatrală a însemnat un act de curaj, le-a cerut grele sacrificii, tărie morală şi dîrzenie. Cît de zguduitoare şi cît de semnificativă pentru soarta actorilor noştri din trecut este acea scrisoare adresată ministrului de interne de un grup de artişti fruntaşi care cereau să se asigure bătrînilor actori minimul necesar existenţei: „...asiguraţi cel puţin bătrînilor artişti pîinea lor, ca să aibă cei juni cel puţin astă încurajare la martiriul lor..."

Astăzi „junii" care se hotărăsc să păşească pe drumul artei teatrale înţeleg sensul tragic al acestui mesaj scris odinioară cu sînge şi lacrimi, dar greu îşi pot închipui concret „martiriul" tinerilor actori de atunci. Lor, cărora puterea populară le-a dat aripi spre înălţimile artei realist-socialiste, cărora li se încredinţează roluri importante şi chiar spectacole de tineret — generaţiilor de azi le vine greu să priceapă cum de s-a putut ca artişti de valoarea şi renumele Aristizzei Romanescu, Mihai Pascaly, Grigore Manolescu să-şi sfîrşească zilele în crîncenă mizerie, să fie înmormîntaţi cu bani din „fondul milelor", la colţul sărăcimii. Intr-adevăr, ce etaloane comune se pot găsi între un asemenea eveniment nemaiîntîlnit altă dată, cum e concursul republican al tinerilor artişti, regizori şi pictori scenografi din teatrele dramatice desfăşurat în anul 1954 şi scrisoarea sfîşietoare citată mai sus?

Nu încape îndoială că cei mai buni dintre tinerii artişti sînt conştienţi de marile răspunderi şi îndatoriri ce le revin pentru a se arăta demni de grija şi încrederea cu care-i înconjoară partidul şi guvernul. Dedicîndu-se scenei, tinerele talente o fac din dorinţa de a-şi pune aptitudinile artistice în slujba educării maselor largi ale oamenilor muncii din patria noastră. Aceştia umplu azi fotoliile, lojile şi stalurile teatrelor, îi aşteaptă pe actori cu sufletul deschis pentru a-i vedea luminînd cu arta lor mica încăpere a unui club sau cămin cultural, ca şi sala impunătoare a unei noi case de cultură sau a unui teatru nou. Pe scenă ei caută răspuns la cele mai arzătoare probleme care îi preocupă. Iar în puterea artistului stă în mare măsură justeţea, expresivitatea şi capacitatea de convingere a acestui răspuns.

Inţelegînd aceasta, întreaga promoţie de absolvenţi a Institutului de teatru (secţia maghiară) din Cluj a luat în 1952 iniţiativa să plece la Baia Mare pentru a ajuta împreună cu alţi tineri să fie pusă acolo, în mijlocul muncitorilor mineri, temelia unui nou teatru de stat cu două secţii — romînă şi maghiară. Alţi numeroşi tineri din teatrele noastre (unii poate încă puţin cunoscuţi de pe scenă) ajută rodnica activitate a artiştilor amatori din întreprinderi şi de la sate.

Înălţimea menirii artistului e greu de măsurat în cuvinte. Ea impune însă serioase cerinţe căroră trebuie să le facă faţă nu numai maeştrii, ci mai ales tinerii actori, regizori, pictori scenografi. Artistul, spunea Constantin Sergheevici Stanislavski, „este dator să fie şi în viaţă purtătorul şi propovăduitorul frumosului. În caz contrar, el va crea cu o mînă, iar cu cealaltă îşi va distruge creaţia. Inţelegeţi acest lucru şi pregătiţi-vă pentru această misiune încă din primii ani ai carierei care îi puneţi în slujba artei. Căliţi în voi tăria caracterului, a eticii şi a disciplinei unui om activ al societăţii, care educă în oameni ceea ce este frumos, înalt şi nobil". Sfaturile marelui om de teatru rus sînt mereu vii pentru tinerii artişti.

Fără un studiu profund al vieţii şi oamenilor, fără un larg orizont cultural, fără o sistematică însuşire creatoare a învăţăturii marxist-leniniste, fără pătrunderea în miezul sistemului lui Stanislavski — baza artei scenice realist-socialiste — fără o ţinută etică principială în viaţa personală şi pe scenă, talentul tînăr, ori cît de înzestrat ar fi, nu poate cunoaşte o autentică şi deplină înflorire.

Preţuirea meritată de care se bucură din partea spectatorilor realizările unor tineri actori ca Ileana Predescu (Teatrul Municipal), Stamate Popescu şi Eva Pătrăşcanu (Teatrul Naţional „I. L. Caragiale"), Val. Săndulescu (Teatrul Armatei), Vasile Niţulescu (Teatrul Tineretului), Angela Albani (Teatrul de Stat din Sibiu), Emanoil Petruţ şi Iura Darie (Studioul Actorului de Film „C. Nottara"), Ileana Ploscaru (Teatrul Naţional din Cluj), ale unor regizori din tînăra generaţie cum sînt Vlad Mugur (Teatrul Armatei) Crin Teodorescu (Teatrul de Stat din Brăila) Gheorghe Harag (Teatrul de Stat din Baia Mare — secţia maghiară), sau ale tinerilor pictori scenografi Sanda Muşatescu (Teatrul C.F.R. Giuleşti) şi M. Tofan (Teatrul Naţional „I. L. Caragiale"), arată că toţi aceşti creatori aflaţi la începutul drumului lor în artă nu-şi precupeţesc străduinţele pentru a se perfecţiona mereu, că talentul lor se dezvoltă sub bunele auspicii ale unei munci serioase, duse cu spirit de răspundere.

Este totuşi o necesitate resimţită în multe teatre ca tuturor tinerilor cadre de artişti să li se dea o asemenea educaţie încît să înţeleagă deplin şi multilateral menirea lor, răspunderea de educatori ai spectatorilor. In Teatrul Tineretului, de pildă, mai sînt încă multe de făcut pentru ca acest important colectiv artistic să devină cu adevărat o şcoală creatoare, de educare comunistă a tinerilor artişti talentaţi care activează aci. Se cere însă din partea conducerii teatrului cît şi a organizaţiei de bază U.T.M. o mai fermă şi mai consecventă muncă de influenţare a acelor tineri care tratează cu uşurinţă şi nepăsare atît problemele creaţiei scenice cît şi problemele vieţii lor de dincolo de cortină.

Îndeosebi chestiunile moralei comuniste, ale educării prin muncă perseverentă, creatoare, s-ar cere mai mult dezbătute şi lămurite de către tinerii noştri artişti cu ajutorul competent şi de prestigiu al organizaţiilor şi organelor U.T.M. Desigur, în acest scop e necesar ca acele comitete regionale, orăşeneşti şi raionale U. T. M. care subapreciază munca în rîndul tineretului artistic să-şi revizuiască neîntîrziat atitudinea. Bizuindu-se pe utemiştii din teatre, strîngînd mereu legătura cu tinerii artişti neutemişti, ele trebuie să îndrume îndeaproape, cu dragoste şi cu grijă, talentele tinere, să le sprijine aspiraţiile luminoase, să le înlesnească afirmarea şi dezvoltarea continuă, fără să tolereze nici un fel de răbufniri ale vedetismului, ale lipsei de pasiune creatoare, ale „boemiei". Folosirea îndrăzneaţă a unor metode de muncă atrăgătoare, variate, inteligente, ţinînd seama de specificul artei teatrale, trebuie să meargă mînă în mînă cu creşterea continuă a pregătirii culturale a activiştilor utemişti, potrivit cerinţelor activităţii de educaţie în instituţiile culturale şi de artă. De aportul organizaţiilor U.T.M. depinde nemijlocit ridicarea la un nivel tot mai înalt a muncii artistice creatoare, a ţinutei etice a tinerei generaţii de artişti din teatrele noastre.

Eroul piesei într-un act „Cîntecul lebedei" de Cehov, bătrînul actor Svetlovidov, chinuit o viaţă întreagă în teatrele din Rusia ţaristă, visa o altă lume, mai bună, care să-i aprecieze talentul, arta de a da viaţă pe scenă unor puternice caractere omeneşti. Intr-o asemenea lume nouă trăiesc şi creează astăzi artiştii tineri şi vîrstnici din patria noastră. Şi nici un efort nu e prea mare atunci cînd eşti conştient că creaţia ta bucură şi înalţă sufletele atîtor iubitori de adevăr şi frumos, că arta pe care o făureşti educă şi animă nenumăraţi constructori ai socialismului.

Însemnări

Discipolii maestrului vitezelor înalte

IN FOTOGRAFIE: Utemistul Aurel Gîrbea urmăreşte cu multă atenţie cum lucrează maistrul său Constantin Vasilache.

Prin luna august anul trecut, strungarul Constantin Vasilache l-a întîlnit pe Aurel Gîrbea cioplind traverse în pădurea de la Suţa, alături de taică-său. Băiatul i-a plăcut: mic de statură, dar ager ca o veveriţă, Aurel s-ar fi potrivit de minune lîngă strung.

Cînd a venit la uzină, Aurel se uita cu sfială la maşinile moderne unde lucrau tineri la fel ca el, şi la şpanul ieşit de sub tăişul cuţitelor bine ascuţite. Pe atunci Gîrbea nu şi-ar fi putut închipui că fierul se taie cu mai multă uşurinţă decît arborii înalţi pe care-i dobora tatăl său.

Din ziua cînd a intrat pe poarta uzinei el a început să primească lecţii de la tovarăşul Constantin Vasilache — Erou al Muncii Socialiste. A aflat despre funcţionarea maşinii, din ce e compus strungul, ce îngrijire îi este necesară, cum trebuie făcută degajarea şpanului şi cîte alte explicaţii nu-i dădea profesorul! Aşezarea cuţitului în suport — problemă destul de grea — cunoaşterea unghiurilor întrebuinţate la diferite faze de oprire, degroşările şi alte calcule au constituit lecţii practice care i-au fost date în fiecare zi.

Zilele treceau una după alta. Tînărul Gîrbea a început să execute singur unele operaţii la strung.

Atunci cînd tovarăşul Constantin Vasilache aplică una din metodele avansate, corespunzătoare unei operaţii de prelucrare, îl face atent şi pe Aurel. Apoi, aplică şi acesta aceeaşi metodă.

Şi profesorului îi place să spună că utemistul Gîrbea Aurel a devenit un bun strungar. Datorită cunoştinţelor pe care le-a dobîndit, el realizează zilnic în medie cîte două norme.

Seara, Aurel schimbă salopeta de strungar pentru costumul nou pe care şi l-a cumpărat. Împreună cu profesorul lui, merge la cabinetul tehnic al uzinei. Aici notează în caiet explicaţiile pe care le dă tovarăşul Vasilache cu privire la diferite metode avansate pe care le studiază din traducerile sovietice. Notiţele lui sînt însoţite cu diferite schiţe, calcule matematice şi altele. El se pregăteşte intens pentru a da acum, la sfîrşitul lunii examenul de calificare.

„Cînd va primi diploma de strungar — spune tovarăşul Vasilache — utemistul Aurel Gîrbea va intra în schimb pe maşina pe care lucrez şi eu".

Cu siguranţă că tînărul strungar va dovedi tuturor că strădania maistrului său n-a fost zadarnică.

Pînă în prezent Eroul Muncii Socialiste, strungarul Constantin Vasilache, a calificat mai bine de 30 tineri; cei mai multi dintre ei sînt astăzi fruntaşi în producţie. Hangiu Gheorghe, de pildă, era un simplu cărător de sifoane pe la restaurantele din Tîrgovişte. În 6 luni, tovarăşul Vasilache l-a făcut strungar de mîna întîia.

PUIU NICOLAE
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Ploeşti

Spectacol de gală cu opereta „Lăsaţi-mă să cînt"

Joi seara a avut loc la Teatrul de Stat de Operetă, spectacolul de gală cu opereta: „Lăsaţi-mă să cînt" de Gherase Dendrino, laureat al Premiului de Stat

La spectacol au asistat tovarăşii: Gh. Apostol, general de armată Emil Bodnăraş, C. Pîrvulescu, M. Dalea, I. Fazekaş, Constanţa Crăciun, L. Răutu, S. Toma, A. Bunaciu, miniştri, membri ai C.C. al P.M.R., personalităţi de frunte ale vieţii de stat, obşteşti, culturale şi artistice, numeroşi oameni ai muncii.

Opereta a fost primită cu căldură de public.

Pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice, împotriva războiului atomic

La Academia R.P.R. a avut loc o şedinţă consacrată discutării perspectivelor care se deschid ştiinţei şi economiei noastre naţionale în urma hotărîrii guvernului sovietic de a acorda altor state, printre care şi Republicii Populare Romîne ajutor tehnico-ştiinţific şi de producţie în domeniul dezvoltării cercetărilor cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri paşnice — precum şi dezbaterii documentelor recentei sesiuni lărgite a Biroului Consiliului Mondial al Păcii de la Viena.

Au luat parte academicienii: dr. C. I. Parhon, Traian Săvulescu, P. Constantinescu-Iaşi, St. Vencov, M. Ciucă, G. Spacu, E. Carafoli, Barbu Lăzăreanu, I. S. Gheorghiu, Emil Petrovici, S. Sanielevici, E. Bădărău etc., precum şi un mare număr de profesori universitari, colaboratori ştiinţifici etc.

Şedinţa a fost prezidată de acad. prof. Traian Săvulescu, preşedintele Academiei R.P.R. A luat cuvîntul prof. univ. Horia Hulubei, directorul Institutului de Fizică al Academiei R.P.R., care s-a ridicat împotriva folosirii energiei atomice în scopuri de distrugere, cerînd folosirea energiei nucleare în scopuri paşnice.

Acad. I. S. Gheorghiu, directorul Institutului de Energetică al Academiei R.P.R. a tratat în expunerea sa, problema centralelor electrice pe bază de energie nucleară, condamnînd încercările trusturilor americane de a folosi energia nucleară în scopuri războinice.

După ce a exprimat recunoştinţa oamenilor ştiinţei medicale faţă de ajutorul dat ţării noastre de Uniunea Sovietică, acad. prof. V. Mîrza s-a ocupat pe larg de folosirea noilor resurse în combaterea cancerului, a bolilor inimii etc.

Vorbind în numele Secţiei de fizico-matematică a Academiei R.P.R. acad. S. Stoilov a arătat, între altele, că folosirea în industria de pace a energiei nucleare deschide perspective atît de vaste încît ea va aduce în viaţa de toate zilele a omului cea mai adîncă revoluţie cunoscută pînă astăzi.

Membrii şi colaboratorii ştiinţifici ai Secţiei de fizico-matematică — a subliniat vorbitorul — exprimă via şi adînca lor recunoştinţă marii Uniuni Sovietice.

A luat cuvîntul apoi acad. prof. Traian Săvulescu, preşedintele Academiei R.P.R. care a arătat că hotărîrea guvernului sovietic dovedeşte odată mai mult consecvenţa cu care guvernul sovietic luptă pentru respectarea şi aplicarea principiului colaborării între state, pentru asigurarea şi întărirea păcii. Ea este în acelaşi timp o confirmare a puterii şi capacităţii economice a Uniunii Sovietice, care este gata să transmită altor ţări experienţa ei în domeniul utilizării în scopuri paşnice a energiei nucleare.

Folosind energia nucleară, datorită sprijinului Uniunii Sovietice, poporul nostru va avea putinţa să-şi înteţească eforturile pentru construcţia paşnică.

Vorbitorul a arătat apoi că oamenii de ştiinţă, alături de întreg poporul nostru, sînt întru totul de acord cu Apelul Consiliului Mondial al Păcii şi vor semna cu toată convingerea acest apel. Poporul nostru nu va admite crearea unui nou wehrmacht şi, împreună cu toate popoarele va lupta hotărît împotriva celor care pregătesc războiul atomic.

Au mai luat cuvîntul acad. prof. dr. N. Gh. Lupu, acad. prof. N. Hortolomei, acad. Barbu Lăzăreanu, prof. univ. C. Daicovici, prof. univ. Al. Sanielevici şi alţii.

S-a adoptat apoi în unanimitate un apel adresat oamenilor de ştiinţă prin care sînt chemaţi să-şi unească eforturile în lupta tuturor popoarelor împotriva dezlănţuirii unui război atomic.

De asemenea, s-a adoptat o moţiune, prin care academicienii şi ceilalţi oameni de ştiinţă îşi exprimă adeziunea totală la Apelul lansat de Biroul Consiliului Mondial al Păcii în recenta sesiune lărgită de la Viena.

Acad. Şt. Vencov a dat apoi citire unei telegrame către Academia de Ştiinţe a Uniunii Sovietice, exprimînd mulţumirea şi recunoştinţa oamenilor de ştiinţă din ţara noastră pentru contribuţia deosebită a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. la dezvoltarea cercetărilor în domeniul energiei nucleare.

Participanţii la şedinţă au trimis un mesaj către C.C. al P.M.R. şi Consiliul de Miniştri, prin care academicienii şi ceilalţi oameni de ştiinţă asigură partidul şi guvernul că-şi vor da întreaga contribuţie pentru dezvoltarea cunoştinţelor în vederea folosirii energiei atomice în scopuri paşnice, în interesul progresului omenirii şi al propăşirii patriei.

(Agerpres)

PRODUSE DE LARG CONSUM MAI MULTE ŞI DE BUNĂ CALITATE

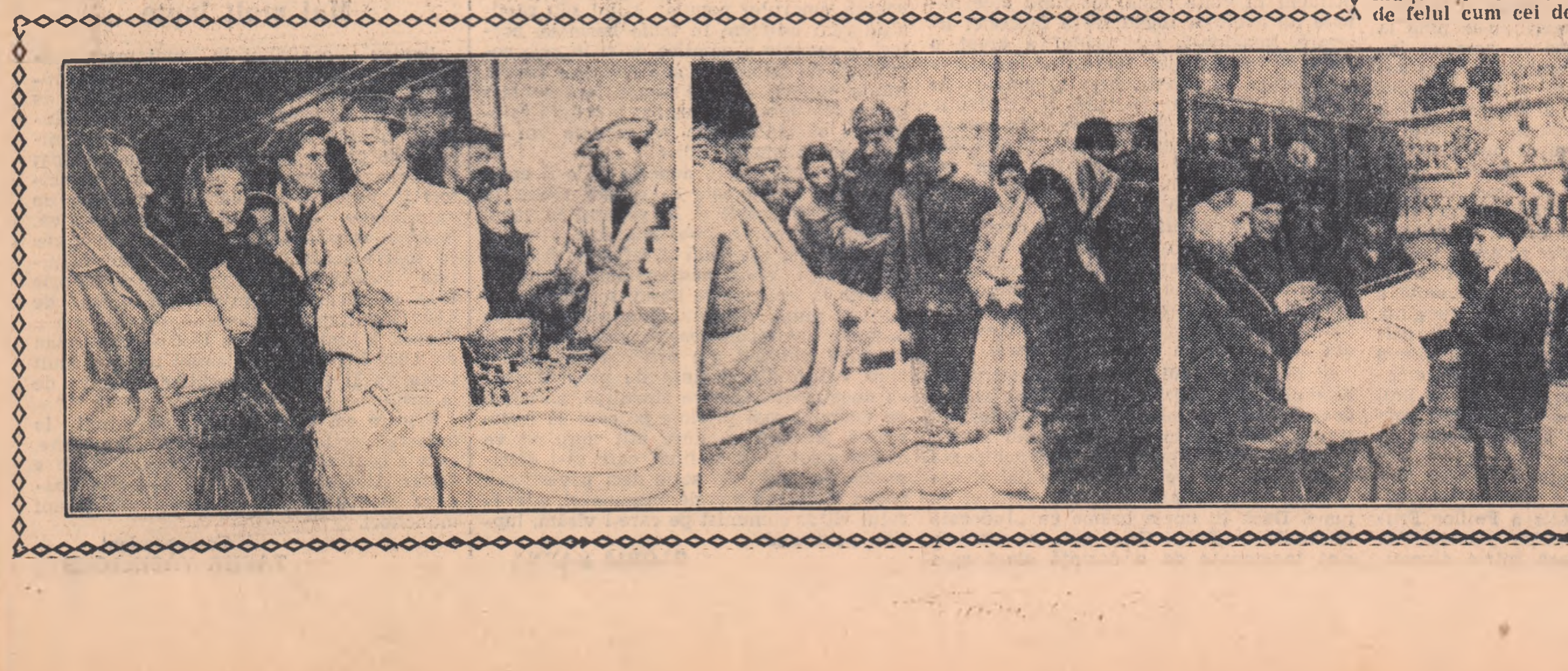
Tot mai multe bunuri de larg consum pentru oamenii muncii de la oraşe şi sate, sînt puse în vînzare la magazinele comerţului socialist.

Odată cu trecerea la comerţul desfăşurat, consumatorii găsesc în comerţul de stat variate sortimente de bunuri de consum popular. În acelaşi timp se găsesc şi produse mai multe pe piaţa neorganizată. Schimbul dintre oraş şi sat se dezvoltă pe zi ce trece. Ţăranii producători, îşi vînd pe pieţele oraşelor surplusul de produse, iar în magazinele de stat sau la cooperative îşi pot cumpăra mărfuri ale industriei de care au nevoie

Iată în fotografiile noastre cîteva aspecte ale deservirii populaţiei cu mărfuri industriale şi cu produse agricole.

Mulţi utemişti care lucrează în magazinele alimentare obţin rezultate tot mai bune în deservirea consumatorilor.

Ion Preda şi Mircea Ciocăltan, vînzători la centrul alimentar 244—245 din Halele Obor, au depăşit planul la vînzări cu 150 la sută. Cumpărătorii sînt mulţumiţi de calitatea mărfurilor puse în vînzare la acest magazin şi mai ales de felul cum cei doi utemişti îşi îndeplinesc îndatoririle lor.

Ţăranul producător Nelu Jinaru din comuna Vaideni, raionul Horezu, regiunea Piteşti a adus în piaţa Obor din Bucureşti, surplusul de lînă de la oile sale. El a avut grijă să aducă pe piaţă lînă de calitate bună, care e căutată de orăşeni.

Lucrătorii din comerţul de stat depun tot interesul pentru a satisface pe deplin cerinţele consumatorilor. Manifestînd o grijă deosebită pentru deservirea cît mai corectă a consumatorilor, tovarăşii Trifan Berdarie şi Voicu Popescu de la magazinul Centrocoop uz casnic, obţin rezultate bune în muncă, reuşind să depăşească planul de vînzări.

Iată un grup de ţărani muncitori cumpărînd o seamă de mărfuri de uz casnic. Cei doi vînzători le recomandă cele mai bune mărfuri din magazin — ligheane de aluminiu, bidoane şi altele.

Foto: CSICOŞ EUGEN

Noi premiere

Joi seara, pe scena Teatrului Armatei din B-dul Magheru, a fost prezentată în premieră piesa „Invazia" de Leonid Leonov. Lucrarea înfăţişează un episod din Marele Război pentru Apărarea Patriei, lupta partizanilor împotriva cotropitorilor fascişti.

Spectacolul a fost montat în direcţia de scenă a regizorului George Rafael. Din distribuţie fac parte: V. Maximilian, artist al poporului din R.P.R., C. Ramadan, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat, V. Ronea, Maria Sandu, Val Săndulescu, Eugenia Bosînceanu şi alţii.

(Agerpres)

★

ARAD (de la corespondentul nostru).

Recent a avut loc la Teatrul de Stat din Arad premiera piesei „Întîlnire cu tinereţea" de dramaturgul sovietic A. Arbuzov. Piesa înfăţişează aspecte din viaţa unor cercetători naturalişti. Personajul principal al piesei — agronomul Colea Sişkin — este un pasionat cercetător în domeniul botanicii, unul din numeroşii discipoli ai lui Miciurin. Artistul Marcel Segărceanu interpretează cu talent rolul agronomului Colea.

Celelalte roluri sînt interpretate de artiştii Lulu Popescu, Zaharia Volbea, Romeo Lăzărescu, Kery Cîmpeanu Drăgoi şi Ştefania Sovroneanu. Un merit deosebit îi revine tînărului regizor Corneliu Zdrehus care a pus în scenă spectacolul.

Din experiența Comsomolului

CU CE MI-AM ÎNCEPUT MUNCA

F. Orlova
instructor al comitetului raional de Comsomol pentru organizațiile comsomoliste din zona S.M.T.-ului Novo-Talijk, regiunea Ivanovo

La începutul lunii august, biroul comitetului raional de Comsomol m-a confirmat ca instructor pentru organizațiile comsomoliste din zona unui S.M.T. Pînă atunci am fost învățătoare și n-am avut niciodată legături mai strînse cu munca de Comsomol. La început mă îndoiam: voi putea oare face față sarcinilor? S.M.T.-ul nostru era nou înființat. Nu se crease încă organizația comsomolistă și în afară de aceasta multe organizații comsomoliste ale colhozurilor, care intrau în zona acestui S.M.T. erau slabe din punct de vedere organizatoric. Indată după ședința de birou, secretarul comitetului raional de Comsomol, tov. Neceaeva, mi-a vorbit despre situația din organizațiile comsomoliste ale colhozurilor din zona S.M.T.-ului nostru.

După aceea am hotărît să mă deplasez pe teren, să văd mai bine ce e de făcut, de ce trebuie să mă apuc. Chiar a doua zi, împreună cu al doilea secretar al comitetului raional, Muza Molozeeva, am vizitat colhozul „Lenin". In acel timp, colhozul rămînea în urmă cu lucrările de recoltare, cu pregătirea furajelor pentru iarnă. Pentru a da ajutor la timp colhozului, comitetul raional mi-a trasat sarcina să antrenez în aceste munci tot tineretul satului și elevii din clasele mai mari de la școala din localitate. După ce mi-am alcătuit un plan de acțiune și m-am sfătuit asupra lui cu președintele colhozului și cu secretarul organizației de partid, am hotărît să stau de vorbă cu fiecare tînăr colhoznic și elev. Această metodă de lucru s-a dovedit a fi pe deplin justă. Toți tinerii au ieșit împreună la muncă; conducerea colhozului a rămas mulțumită de ajutorul tineretului colhoznic și al elevilor. Dar aceasta a fost numai primul pas. In acest colhoz comsomoliștii au lucrat întotdeauna bine în producție, dar rolul organizator al organizației comsomoliste era slab. Secretarul manifesta prea puțină inițiativă, era departe de tineri și tinere, nu cunoștea bine cerințele și nevoile lor. Munca comună cu tineretul le-a ajutat să înțeleagă ce greșeli au făcut, iar pe mine m-a ajutat să văd cît de mult trebuie să mai învăț.

Părerea mea este că vizitînd colhozurile, instructorii trebuie să găsească împreună cu secretarul organizației de bază, probleme la care organizația ar putea să lucreze în decursul unui anumit interval de timp, căci instructorul are multe organizații (eu am de pildă treisprezece) și nu are posibilitatea să le viziteze prea des pe fiecare din ele, pentru a-i arăta mereu secretarului ce trebuie să facă. Și nici nu e necesar acest lucru, deoarece „sfaturile" de acest fel pot duce numai la substituirea, la tutelarea secretarului, îi pot înăbuși inițiativa.

La întoarcerea din deplasare am avut o convorbire amănunțită și concretă cu primul secretar al comitetului raional de Comsomol, tov. Neceaeva. După aceasta am plecat împreună cu ea într-o organizație comsomolistă dintr-un S.M.T. Această vizită a fost pentru mine plină de învățăminte.

Dar iată că a venit și ziua în care am plecat în deplasare singură. Nu mai aveam alături de mine tovarăși mai vechi, cu mai multă experiență, gata să-mi vină în ajutor în orice moment, să-mi arate cum să procedez, cum să-mi îndrept la timp greșeala. Răspunderea era mare. Trebuia să analizez amănunțit activitatea organizației comsomoliste a colhozului „1 Mai" și să-i dau ajutor. Dacă în timpul deplasărilor precedente în organizațiile comsomoliste îndeplinisem o anumită sarcină, acum după ce cunoscusem și analizasem munca organizației, trebuia să rezolv singură o serie întreagă de probleme. Acum mi se pare că comitetul raional a procedat just, nelimitîndu-mi activitatea în această deplasare la îndeplinirea unei sarcini concrete, deși la început mă îndoiam de aceasta. Intr-adevăr, nu se poate să-l silești pe instructor să lucreze numai după rețete: fă cutare și cutare. O astfel de metodă de lucru nu contribuie la dezvoltarea inițiativei instructorului, nu-l determină să aibă o atitudine creatoare față de sarcina primită, să caute măsurile cele mai eficace pentru îmbunătățirea muncii organizației. Ca și în celelalte deplasări, înainte de a pleca în colhoz, am primit un instructaj amănunțit de la secretarul comitetului raional de Comsomol, am ascultat cu atenție sfaturile și indicațiile sale, mi-am spus și eu părerea. Am ajuns în colhoz pe la amiază. Toți comsomoliștii erau la lucru. Din convorbirea avută cu brigadierul am aflat unde lucrează fiecare și am plecat pe cîmp. Am muncit împreună cu comsomoliștii la strînsul recoltei. Desigur că puteam să nu lucrez cu ei, puteam să aștept pînă ce se vor întoarce în sat.

Dar în timpul muncii tineretul mi-a împărtășit gîndurile sale, iar în pauză am reușit să organizez cu tinerii o discuție, care s-a desfășurat cu succes.

A venit vorba despre organizarea odihnei, despre bibliotecă și club. In legătură cu reparația clubului au mai fost multe discuții și înainte, dar treaba nu înainta deloc. I-am întrebat: s-a discutat cîndva această problemă la vreo adunare de Comsomol? A reieșit că nu. Adunările, de obicei se țineau aici destul de rar. Dar comsomoliștii din acest colhoz erau oameni activi. Ne-am înțeles să discutăm problema reparației clubului la adunarea generală de Comsomol. I-am pregătit pe comsomoliști în vederea adunării, am invitat și tineretul care nu făcea parte din Comsomol. Cu cîtă înflăcărare au vorbit tinerii și tinerele despre această chestiune, care îi preocupa foarte mult! Cineva a propus să se facă reparația clubului chiar cu forțele comsomoliștilor și tineretului. Această propunere a fost sprijinită de mulți tineri. S-a hotărît în unanimitate să se repare clubul cu propriile forțe.

După aceea am vizitat și alte organizații comsomoliste. Ți se pare uneori că toate organizațiile sînt la fel, rezolvă aceleași sarcini, dar în realitate fiecare din ele își are specificul său, realizările și lipsurile sale. Și eu mă străduiesc să-mi organizez munca ținînd seama de aceste particularități. Într-o organizație stau de vorbă cu fiecare comsomolist, discut cu secretarul amănunțit, în altă organizație dau ajutor la pregătirea unei adunări comsomoliste, într-o a treia organizație îi ajut pe comsomoliști să rezolve anumite probleme la conducerea colhozului, la comitetul raional de Comsomol. Secretarii organizațiilor comsomoliste din colhozurile zonei S.M.T.-ului nostru sînt oameni diferiți: unii au experiență, sînt ridicați din punct de vedere politic, știu să lucreze cu tineretul; alții sînt tineri, începători în munca pe tărîm obștesc. Se înțelege că și atitudinea pe care trebuie să o luăm față de ei trebuie să fie diferită.

Una din cele mai importante îndatoriri ale instructorului comitetului raional de Comsomol pentru zona S.M.T. este de a discuta amănunțit cu secretarii organizațiilor comsomoliste. In această muncă, după părerea mea, nu există lucruri mărunte. Instructorul trebuie să-i dea sfaturi secretarului organizației de bază și în privința modului cum poate să ajute organizația comsomolistă colhozul pentru a desfășura cu succes muncile agricole și în privința întocmirii juste a situației de plată a cotizațiilor de către comsomoliști.

Problema planificării muncii instructorului merită o serioasă atenție. In primele zile n-am avut un plan concret de muncă. Alta e situația acum cînd știu ce reprezintă organizațiile noastre. Acum îmi întocmesc un plan de muncă pentru fiecare săptămînă, îl discut cu secretarul comitetului raional de Comsomol, cu secretarul comitetului raional al P.C.U.S. pentru zona S.M.T. Alcătuirea acestui plan este strîns legată de viață.

La comitetul raional merg odată sau de două ori pe săptămînă: înainte de a vizita organizațiile comsomoliste și la sfîrșitul săptămînii — sîmbăta, cînd se adună de obicei întregul aparat al comitetului raional de Comsomol pentru a discuta rezultatele muncii din săptămîna care a trecut și planurile noastre pentru săptămîna viitoare. Țin o strînsă legătură cu secretarul comitetului raional al P.C.U.S. pentru zona S.M.T.-ului nostru. El mă familiarizează cu problemele care sînt rezolvate de organizația raională de partid și de organizațiile de partid din zonă. In afară de aceasta, el îmi dă sfaturi prețioase privitoare la practica muncii mele în organizațiile comsomoliste ale colhozurilor.

Primele rezultate ale muncii, foarte neînsemnate încă, permit să se scoată în evidență odată cu laturile pozitive și unele lipsuri. Eu m-am convins că lipsa mea esențială este faptul că nu știu să-l atrag pe activ. N-am reușit încă nici pe departe să însuflețesc activitatea tuturor organizațiilor de bază din zonă. Și nici n-a fost posibil acest lucru în mod practic, pentru că n-am dat silința să fac aproape totul singură, fără să antrenez la aceasta activiștii de Comsomol. Or, există și au existat destule posibilități pentru a face aceasta. In zona S.M.T.-ului nostru există tineri învățători, agronomi, zootehnicieni. Ce forță e aceasta, dacă o folosești activ și cu pricepere!

Fiecare instructor al comitetului raional de Comsomol pentru zona S.M.T. trebuie să concentreze în jurul său un grup de activiști plini de inițiativă, care să fi îndrăgit munca cu tineretul. În aceasta constă garanția succesului.

Munca instructorului este interesantă și variată. Ea necesită o atitudine chibzuită, creatoare față de sarcini și cunoștințe bogate. Instructorii, în majoritatea lor oameni tineri, lipsiți de experiență în munca de Comsomol, nu dispun de aceste cunoștințe. Ar fi bine dacă ar discuta mai des cu noi, ne-ar învăța din practica muncii directe în organizația de bază, nu numai secretarii comitetelor raionale, ci și activiștii comitetului regional de Comsomol. Comitetul regional ar trebui să studieze bine activitatea cîtorva instructori și să organizeze o consfătuire pentru schimbul de experiență în muncă. Ne punem mari speranțe și în presa de tineret: căci ziarul are nemărginite posibilități pentru popularizarea experienței pozitive în munca instructorilor pentru zona S.M.T.

(Din „Molodoi comunist")

Cercul de literatură de la Palatul Pionierilor din Cluj, are o activitate bogată. Pionierii, împărțiți în grupe maghiare și romîne, capătă noi cunoștințe despre viața și operele scriitorilor romîni și sovietici, despre capodoperele literaturii universale.

In această duminică pionierii din grupele maghiare ale cercului de literatură au primit vizita tînărului scriitor Petre Moroși care le-a vorbit despre viața și opera scriitorului revoluționar maghiar Alexandru Petoffi.

Fotografia noastră înfățișează un aspect de la sfîrșitul acestei întîlniri. Pionierul Alfred Condier, elev în clasa a IV-a a Școlii elementare de 7 ani nr. 8, recită propria sa poezie închinată lui Petoffi. Foto: RADU COSTIN

Dintr-un jurnal de bord al unui avion sanitar

Parcă anume ca să dea de știre că aviația poate sluji vieții pașnice, nevoilor omului, tot mai des vedem trecînd avioane sanitare grăbite să-și transporte bolnavii, să salveze vieți omenești.

Zburînd spre Cluj, spre București, sau Tg. Mureș, aviatorul Popescu Gheorghe simte de fiecare dată că și de priceperea lui depinde viața unui om. Dar să-i răsfoim împreună jurnalul lui de bord:

15 septembrie 1954.

Situația atmosferică bună. Plafon ridicat. Se poate zbura.

—Ioniță, tovarășe Ioniță, sîntem gata? Tovarășul Ioniță este mecanicul de revizie.

A sosit și mașina-salvare a spitalului. Au fost coborîți din ea trei bolnavi. N-au mai fost pînă acum asemenea cazuri.

— Sînt cazuri foarte grave, tovarășe Popescu! intervine medicul.

— Voi face tot ce-mi stă în putință, tovarășe doctor.

S-a închis carlinga și avionul a început să alerge pe întinderea verde. E un zbor neobișnuit.

27 septembrie.

Bătrînul colectivist Nicolae Dumitru a venit tocmai de prin părțile Lipovei. La ei în gospodărie este grăjdar. A venit la tîrg să cumpere vite. Naiba știe însă cum s-a făcut de l-a lovit un cal peste picior și i-a rupt osul. Așa a ajuns bătrînul la spital. A stat acolo pînă i s-a terminat tratamentul după care mai avea de stat în pat șase săptămîni — departe de casă. Norocul lui că l-a întrebat într-o zi medicul:

— Ai vrea să mergi acasă?

— Cum să nu vreau tovarășe doctor?

— Ei, să știi că te ducem acasă!

— Nu șuguiți, mă duceți zău, cu mașina?

— Ba cu avionul!

Bătrînul a tușit și s-a întors cu spatele. Totuși, după ce i s-a explicat că nu poate merge nici cu trenul nici cu mașina ca să nu-l zdruncine, a venit la aeroport.

În avion se încleștase cu mîinile de canapea să nu cadă cumva. Ce, te joci cu așa înălțime? După ce s-a obișnuit însă cu golurile de aer care-l făceau să-i piară totul dinaintea ochilor, și cu golurile din stomac — de cîte ori avionul începea să coboare — a început să privească cu interes pămîntul care-i apărea dedesubt ca o hartă vie.

— Dar stați. asta-i Lipova noastră. Opriți! sări deodată moșul. Ce repede am ajuns!...

17 decembrie.

Mașina-salvare a venit în goană la aeroport. Trebuia scăpat de la moarte un copil. Unei fetițe de doi ani i-a rămas în esofag un miez de nucă. Au însoțit-o părinții și doctorul Călugăru. De două zile n-au mai încetat să curgă lacrimile din ochii tinerei mame. De îngrijorare pentru viața Marioarei, mama și-a învins și teama pe care o are fiecare om la primul zbor.

Cazul nu putea fi tratat decît la București. În munți ningea. Norii coborau din ce în ce mai jos. Ocolind un deal, strecurîndu-se printr-o vale, avionul a reușit să ajungă într-o zonă clară.

Greu am ieșit din încurcătură. În cele din urmă însă, avionul a atins aerodromul. Că în timpul zborului a apărut și leacul copilului, nu mai e decît o întîmplare. Făcîndu-i-se rău de zbor, fetița a aruncat afară miezul de nucă.

Acum e sănătoasă și vioaie. Se joacă așa cum se juca mai înainte. Crește copilul, iar cînd rîde face gropițe în obraji.

Cîte întîmplări nu poate povesti pilotul! Fiecare zbor e o bătălie pentru viață.

M. CARANFIL

Ajutorul muncitorilor din uzină

Mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat Răcăciuni din raionul Bacău au început muncile de reparații a tractoarelor și mașinilor agricole pe la începutul lunii decembrie anul trecut.

Muncitorii din echipele de reparații conduse de mecanicii Arpad Mihailovici și Gheorghe Pușcașu, au lucrat cu multă pricepere și stăruință pentru a realiza la vreme sarcinile de plan. Cu tot elanul lor ritmul reparațiilor mergea încet. Se simțea nevoia unor oameni mai calificați.

Într-o bună zi, au venit în ajutorul lor maistrul tehnician Marin Jianu și tînărul ajustor Mișu Nicolae de la uzinele „Clement Gottwald" din Capitală. E drept că munca s-a îmbunătățit, dar nu părea că reparațiile vor putea fi terminate la vreme, din cauza utilajului incomplet.

— Dacă ăsta-i baiul — spuse tovarășul Jianu — îi venim noi de hac. Se întoarse la uzină și se înapoie grabnic în gospodărie cu un strung și cu sculele ce lipseau, ba și cu încă doi vrednici meseriași: Ilie Alexandru, strungar în fier, și Petre Bărăitaru, electrician. A fost prilej de sărbătoare pentru mecanizatori...

Acum munca de reparații se putea desfășura fără piedici. Rînd pe rînd au fost reparate toate plugurile, rutierul, autocamionul, 2 semănători etc.

Mai dăunăzi de la atelierul mecanic s-a răspîndit vestea îmbucurătoare că și întreg parcul de tractoare — cinci tractoare Lanz, trei tractoare I.A.R. și un tractor K. D. — este gata, pentru a ieși la cîmp. Acum se lucrează la repararea cultivatoarelor, boroanelor și a unui grup electrogen.

Ajutați frățește de muncitorii veniți din industrie, mecanizatorii din G.A.S. Răcăciuni-Bacău s-au angajat să termine lucrările de reparații la toate mașinile agricole cu 20 zile înainte de termen.

Corespondent
STAN COMAN

Hotărîrea tinerilor

Într-una din zilele trecute, utemiștii din comuna Moșna, raionul Mediaș, au avut o adunare generală lărgită în care au discutat articolul „Munca organizațiilor U.T.M. în perioada reparațiilor de iarnă" apărut în „Scînteia tineretului".

Din cuvîntul tinerilor s-a putut vedea că ei își înțeleg datoria de a fi printre cei dintîi la pregătirea uneltelor și atelajelor agricole necesare pentru însămînțările de primăvară. În acest sens, tovarășul Zaharia Moldovan, secretarul organizației de bază U.T.M. din comună, s-a angajat ca, în cît mai scurt timp, să-și repare atelajele și uneltele agricole necesare pentru ca să poată începe muncile agricole la momentul potrivit.

La rîndul lor, ceilalți tineri, ca utemistul Aurel Cerca, tînărul Vasile Tabără și mulți alții, răspunzînd cu dragoste chemării organizației, s-au angajat să sprijine puternic bătălia pregătirii campaniei agricole de primăvară, fiind ei înșiși exemplu de urmat în această privință. Ei au promis să fie printre cei dintîi care să termine repararea și pregătirea atelajelor și uneltelor agricole din gospodăriile lor.

Corespondent
PETRE POPESCU

Cel mai mic calendar pentru anul 1955

Adesea e necesar să calculăm repede în ce zi a săptămînii va cădea o anumită dată. S-ar părea că fără calendar nu vom reuși să facem aceasta. Totuși, există un mijloc destul de ușor de a calcula această dată.

Vă propunem aici un mijloc simplu de rezolvare a acestei probleme pentru anul 1955.

Fiecare lună capătă un număr convențional: ianuarie — 5, februarie — 1, martie — 1, aprilie — 4, mai — 6, iunie — 2, iulie — 4, august — 0, septembrie — 3, octombrie — 5, noiembrie — 1, decembrie — 3.

La numărul lunii indicat în acest tabel adăugăm data zilei care ne interesează, iar suma căpătată o împărțim la 7. Restul indică numărul de ordine al respectivei zile din săptămînă. Prima zi a săptămînii o socotim lunea, a doua — marți, ș.a.m.d., iar a șaptea — duminică. Dacă suma obținută se împarte exact la 7 atunci data care ne interesează este a șaptea zi a săptămînii — deci duminică. Dacă suma căpătată este mai mică decît șapte nu mai facem împărțirea: numărul obținut arată numărul de ordine al zilei respective.

Exemplul I. În ce zi a săptămînii cade data de 1 Mai 1955? Numărul convențional, din tabel, al acestei luni este 6, adăugăm cifra 1: total — 7. Deci 1 Mai cade în a șaptea zi a săptămînii — duminică.

Exemplul II. În ce zi a săptămînii cade data de 31 decembrie 1955? Numărul lunii este 3, adăugăm 31: total — 34, împărțim la 7; rest — 6. Prin urmare, 31 decembrie 1955 va cădea în a șasea zi a săptămînii — sîmbăta.

E bine să ne notăm, sau să învățăm pe dinafară numărul 511.462.403.513.

Fiecare din cele 12 cifre ale acestui număr indică numerele convenționale ale lunilor arătate de noi în tabel.

Iată un calendar care nu ocupă decît un singur rînd.

V. ȘIȘAKOV
candidat în științele pedagogice

(din „Comsomolscaia Pravda")

Societatea pentru Răspîndirea Științei și Culturii

anunță un ciclu de conferințe ale unor reprezentanți ai vieții culturale și științifice din țara noastră care au făcut vizite în străinătate.

ÎN CADRUL CICLULUI VOR CONFERENȚIA:

(Vineri 28 ianuarie 1955)
PROF. UNIV. I. VITNER: — Impresii dintr-o călătorie în R. P. Chineză.

(Marți 8 februarie 1955)
JULES PERAHIM, Artist Emerit al R.P.R. — Unele aspecte de la expoziția de artă figurativă de la Veneția.

(Marți 15 februarie 1955)
MIHAIL ROȘIANU, Președintele Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea. — Impresii dintr-o călătorie în America de Sud.

(Marți 1 martie 1955)
PROF. UNIV. VALER NOVACU, Membru Corespondent al Academiei R.P.R. — Ce am văzut în R. D. Germană.

Temele următoarelor conferințe vor fi anunțate ulterior.
Toate conferințele se vor ține în sala Bibliotecii Centrale Universitare din Calea Victoriei Nr. 88 la orele 18.

Despre continuarea și îmbogățirea în noul basm a tradiției populare*)

Basmele leagănă domol copilăria și-l poartă pe micii cititori pe căi neumblate, alături de viteazul Făt Frumos și de frumoasa Ileana Cosînzeana. Basmele sînt încîntarea și dascălul dintîi al copilului, ele îl învață să fie cinstit, curajos, să lupte pentru dreptate, să pedepsească nemernicia, să apere tot ce e frumos în lumea noastră. Popoarele au zămislit de mult basmele, iar acestea au crescut alături de ele, s-au îmbogățit și maturizat, educînd atîtea generații.

Dar și numeroși scriitori și-au manifestat geniul în creația de basme: Creangă și Eminescu, sau Pușkin, sau Andersen. Trăgîndu-și izvorul din folclor, creația basmelor pune astăzi cu ascuțime problema raportului între tradiție și inovație, între structura lor străveche și noile relații sociale pe care au a le reflecta. Experiența creatorilor de basme culte a dovedit clar că integrarea deplină a scriitorului în viața și frămîntările poporului său, contopirea mentalității sale cu geniul popular, îi dau posibilitatea de a simți, de a gîndi și a visa întocmai ca zămislitorii basmelor, deci de a crea în spiritul folclorului. Un scriitor care a făcut un pas înainte în domeniul creației basmelor culte este, credem, Al. Mitru cu volumul său „Copiii muntelui de aur". Un merit de seamă al acestei cărți constă tocmai în rezolvarea în general pozitivă a problemei raportului între tradiție și inovație în basm.

Se poate remarca, de pildă, felul cum a soluționat autorul problema personajelor, atribuindu-le acestora o structură sufletească asemănătoare aceleia a eroilor din folclor, folosind în construirea lor procedeele de tipizare specifice creației populare. O calitate pe care poporul nostru o conferă mai totdeauna eroilor săi este vrednicia în muncă, amplificată pînă la dimensiuni ce depășesc omenescul, lucru care reprezintă un procedeu de tipizare aparținînd prin excelență basmului popular. Un element propriu introdus de autor pe această linie a conturării personajului de basm, este și clara delimitare a muncii depusă de erou la specificul vieții moților. Astfel, ne apare, de pildă, Simion din „Judecata crișanului", despre care se spune: „De intra în baie, ciurul lui pentru cernut aurul — șaitrocul — îi rămînea cel mai plin; de pleca la vînătoare, venea cu spinarea încărcată de dihănii".

Un alt aspect demn de relevat în tipizarea eroului pozitiv este puterea darului său de a cînta, forța atît de minunată invocată în doinele noastre. În povestea „Fluieraș, fluieraș!", în puterea talentului lui Andrii este ilustrată, printr-o largă desfășurare epică, vechea credință a poporului nostru în harul artei, mergînd pe linia tradițională a fantasticului. (Auzind cîntecul, robii își frîng lanțurile, ostașii își părăsesc hainii stăpîni, toți sărmanii năvălesc asupra grofului și-l răpun).

Acest procedeu al tipizării personajului prin înzestrarea sa cu puteri fabuloase, atît de specific basmului, a fost utilizat cu pricepere și cu alte prilejuri: Alb, Negru, Repede, cei trei voinici din „Frații Criș", cunosc graiul fiarelor, însușire care îi situează dintr-un început mult deasupra obișnuitului, le dă o superioritate care va fi apoi confirmată prin întreaga desfășurare a povestirii. Inteligența neobișnuită a eroilor, înzestrarea personajelor cu o iscusință uimitoare, ne apar, citind aceste basme, și ca un îndemn pentru cei mici de a prețui forța minții omenești a tot creatoare, cît și de a îndrăgi vioiciunea de spirit ce este caracteristică oamenilor simpli, din popor. De aici decurge, desigur, și modul în care se pune în valoare această calitate a eroilor. Astfel regăsim în basmele lui Al. Mitru întrebările cu tîlc la care eroul răspunde perfect. Dar scriitorul nu adună aici întrebări copiate din creația folclorică, ci creează altele noi. Putem cita spre exemplu vorbele cu tîlc ale bătrînului din „Judecata crișanului", ghicitorile pe care vrăjitorul i le pune lui Ilie din povestirea „Peștera zînelor" etc. Din păcate inventivitatea autorului nu atinge adîncimea filozofică a întrebărilor din basmele populare. E deajuns pentru aceasta să comparăm întrebarea: „Ce e mai gras pe lume? — pămîntul" din „Fata moșului cea isteață" cu „Am înc-o fată! Cine vine îi dă brînci — ușa" din „Peștera zînelor" din acest volum.

Regăsim la eroii lui Al. Mitru și vitejia lui Făt-Frumos, a lui Toma Alimoș și a altor neînfricați eroi din folclor — vitejie exagerată pînă la proporții fantastice în maniera populară: Ea se vădește uneori în întîmplări noi, pline de pitoresc cum e de pildă în lupta Fraților Criș cu uriașii atotputernici, alteori însă, are un suflu epic mai redus, cum e cazul în „Judecata crișanului".

În legătură cu eroii din folclor vom mai observa în basmele lui Al. Mitru și prezența sentimentului de dragoste, sentiment care exprimă din plin cinstea și puritatea eroului prin îndeplinirea de către el a celor mai grele misiuni de dragul fetei iubite. Faptele mari pe care eroul le înfăptuiește pentru draga lui sînt inedite, scriitorul găsind în viața obișnuită a moților climatul unor întîmplări pline de poezie.

Al. Mitru reliefează cinstea și neînținarea personajelor, exagerîndu-le pînă la o neverosimilă încredere în oameni, încredere ce dovedește frumusețea unui suflet pentru care răutatea și viclenia sînt de neconceput, dar și o anumită naivitate dusă cam prea departe. Scriitorul a intervenit cu o precizare de ordin social-istoric, punînd la baza conflictului apariția unui dușman nou al oamenilor simpli din Munții Apuseni, capitalismul, dușman mai șiret și mai prădalnic, în ghiarele căruia tocmai din aceste motive, țăranii cădeau mai cu ușurință. Cinstea și puritatea lui Simion primesc o aureolă a uitării de sine, a abnegației, mergînd pînă la a înfrunta cele mai mari primejdii numai pentru a plăti cele cîteva ouă date de hangiu. Generozitatea omenească este de asemenea conturată în linii îngroșate, ajungînd pînă la jertfirea conștientă a vieții pentru binele obștesc în „Frații Criș".

Eroii din „Copiii muntelui de aur" sînt chipuri noi, distincte, dar care se integrează firesc în marea familie a Feților Frumoși. Lor li se opune tabăra personajelor negative ce întruchipează într-o diversitate de chipuri dușmanul omului simplu. Întocmai ca în basmele populare, Alexandru Mitru creează figuri monstruoase, oameni pentru care răul e elementul lor firesc. Regăsim în acest volum atît personaje fabuloase, monștri ireali (uriașii din „Frații Criș") cît și personaje reale, pămîntești (Hangiul din „Judecata crișanului", Corban din „Posaga", Gozarul, din „Ianci"). Interesant sînt construite chipurile de ultima categorie: poziția lor de clasă este conturată mai precis, lucru care se întîlnește mai rar în basme, poate din pricina transmiterii și modificării acestora de-a lungul diverselor epoci.

Acțiunile distructive ale acestora sînt bine motivate, avînd de cele mai multe ori mobiluri specifice epocii respective. (De pildă în „Ianci", conflictul se duce în jurul luptei capitaliștilor reprezentați prin gozari pentru acapararea minelor de aur).

Există însă și tipuri ori acțiuni cărora ar fi absurd să li se caute un corespondent în viața reală, ele fiind determinate de evoluția îngăduită a fanteziei literare. Imaginația scriitorului a creat o serie de personaje fantastice înzestrate cu forțe supranaturale, creionate în maniera populară. Bătrînii și înțelepții țărani din cartea de față au cam același rol în narațiune ca și Sfînta Vineri din basmele copilăriei noastre. Din plin s-a manifestat contribuția scriitorului și în privința obiectelor fermecate dăruite de zîne eroilor pozitivi, obiecte care sînt luate din cadrul uneltelor de muncă ale țăranilor din Munții Apuseni și cărora li se atribuie puterea vrăjită de a lucra singure și cu un spor de neînchipuit: scaunul de vășărit și herchiul de strîns aur din „Cine rîde la urmă..." și altele.

Și motivele tradiționale ale construcției basmului sînt folosite creator. Vom aminti doar cîteva exemple. Miezul basmelor stă și aici în lupta între bine și rău numai că aceste forțe opuse se întruchipează în mod mai concret. Punctul inițial al narațiunii îl constituie plecarea eroului în lume. Dacă în unele basme ca „Judecata crișanului", „Frații Criș" etc., personajele sînt îndemnate de o dorință clară spre îndeplinirea unui țel precis, în altele scriitorul se îndepărtează de la firescul basmelor punînd la baza acțiunilor eroilor o stare de nemulțumire vagă și generală („Pălăria fermecată" etc.) Înlocuirea scopului concret al acțiunilor eroilor cu o năzuință abstractă, nelămurită, constituie o abatere de la specificul basmului — cu atît mai mult, cu cît aceasta duce la imprecizia și paloarea ideii. Remarcînd posibilitatea scriitorului de a crea întîmplări inedite care aduc o adiere de prospețime în basm, este necesar să arătăm că basmele ar fi cîștigat mult dacă ar fi avut un miez epic mai compact, dacă acțiunea ar fi avut acea condensare și conciziune care dă vioiciunea ritmului de desfășurare a basmelor populare.

Desnodămîntul basmelor are la temelie încrederea în biruința binelui și pedepsirea răului, deci un sentiment izvorît din optimismul popular, care își capătă astfel o expresie plină de pregnanță în imaginile noi care încununează basmul. (Hangiul e pedepsit de sfatul bătrînilor să muncească în mînă, gozarul e sfîșiat de acvile, groful e ucis de robi).

Interesantă este de asemenea înlocuirea versurilor care întrerup deseori proza în basmul popular, cu fragmente de doine, ca, de pildă, în „Judecata crișanului".

Trebuie să menționăm însă că Al. Mitru nu reușește să atingă întotdeauna savoarea umorului popular, stilul său rămînînd cam uniform în toate basmele, același în scenele dramatice ca și în cele comice. El nu folosește toate resursele (spirit, ironie, umor), atît de bogat reprezentate în creația populară, pentru a reliefa inteligența oamenilor din popor care vin de hac unor dușmani ridicoli.

Desigur că sîntem departe de a fi epuizat toate problemele ce se pot ridica în jurul acestei cărți și în general în jurul creației de noi basme. Am mai vrea să adăugăm că, așa cum a reflectat Al. Mitru și alții, viața moților din regimurile trecute în imagini de basm, scriitorii noștri vor putea desigur să zugrăvească în basmele lor epoca noastră socialistă. Căci basmele izvorînd din privirea omului înspre viitor, din dorința de progres care va duce mereu înainte omenirea, au acum un ogor tot mai prielnic pe care să înflorească. Basmul va dura atît timp cît va exista visul unui „mîine" care să-l depășească pe „azi". Să scrie deci povestitorii noștri și despre marele, minunatul, adevăratul viitor comunist pe care-l visăm, luptînd pentru el.

GLORIA BARNA

*) *Al. Mitru „Copiii muntelui de aur". Editura Tineretului.*

Casa Agronomului

Nu departe de București, în mijlocul parcului gospodăriei agricole de stat „I. L. Caragiale", se află impunătoarea clădire a Casei Agronomului, instituție științifică creată după modelul asemănător al Caselor Agronomului din Uniunea Sovietică. Casa Agronomului din București aduce un sprijin prețios cadrelor de ingineri și tehnicieni, tuturor muncitorilor din agricultură. Ea popularizează cele mai înaintate realizări ale științei și practicii agrobiologice miciuriniste, ale institutelor de cercetări din țara noastră, ale unităților socialiste, fruntașilor și inovatorilor din agricultură.

În anul 1954, Casa Agronomului a desfășurat o bogată activitate. Sute de ingineri și tehnicieni agronomi, zootehniști și alți lucrători din agricultură au urmat cursurile ținute la Casa Agronomului pentru a se pune la curent cu ultimele noutăți în specialitatea lor.

Consultațiile prin corespondență acordate de Casa Agronomului sînt folosite tot mai mult de inginerii și tehnicienii agronomi din țara noastră.

În cursul lunii octombrie, la Casa Agronomului a avut loc prima consfătuire pe țară a avicultorilor.

În cadrul serilor literare de la Casa Agronomului s-au organizat întîlniri cu artiști și scriitori de seamă, s-au vizionat diferite piese de teatru și filme artistice.

Mai mult lapte

Pentru a contribui în mai mare măsură la îmbunătățirea aprovizionării populației muncitoare cu lapte, consiliul de conducere al cooperativei din comuna Cîndești, raionul Buhuși, sprijinit de organizația de partid din comună, a intensificat acțiunea de lămurire a țăranilor muncitori în vederea încheierii contractelor de valorificare a laptelui prin cooperativă. Roadele acestei acțiuni au fost frumoase. În foarte scurt timp s-au obținut rezultate însemnate. Între 15—30 decembrie 1954, cooperativa a primit cantitatea de 4.936 litri lapte contractat, iar în prima decadă a lunii ianuarie 1955 — cantitatea de 2.000 litri lapte. Și astfel tot mai mult lapte va fi trimis oamenilor muncii de la orașe.

Printre cei care au răspuns primii la această acțiune au fost Th. Manolache, care a contractat 300 litri lapte, Ruxandra Lazăr Aioanei — 300 litri, Lisaveta Balcanu — 400 litri și numeroși alți țărani muncitori.

Corespondent
TACHE VASILACHE

Reducerea preţului de cost — condiţie a creşterii nivelului de trai

Cristian Panaitide
inginer şef al întreprinderii „Filatura Romînească de Bumbac" din Bucureşti

Nu greşim dacă denumim „Filatura Romînească de Bumbac" o întreprindere a tineretului. Media vîrstei pe întregul colectiv nu depăşeşte 25 de ani.

Sarcinile pe care partidul şi guvernul le-a pus în faţa colectivului nostru, concretizate prin indicii de producţie, de preţ de cost, de calitate, forţe de muncă etc., au fost urmărite cu perseverenţă de fiecare muncitor conştient că îndeplinind zi de zi sarcinile ce-i revin din plan, contribuie la ridicarea nivelului de trai material şi cultural al său şi al întregului popor.

In întreprinderea noastră este astăzi înrădăcinată adînc ideea că de felul cum se munceşte pentru a creşte producţia şi productivitatea muncii, pentru a da produse de bună calitate şi la un preţ tot mai scăzut, depinde aprovizionarea pieţii cu produse multe, variate, de calitate superioară şi mai cu seamă ieftine.

Sub îndrumarea continuă a comitetului de partid şi cu sprijinul comitetului de întreprindere şi al comitetului organizaţiei de bază U.T.M., colectivul nostru a îndeplinit planul pe anul 1954 la data de 17 decembrie.

Intrecerea socialistă a cuprins în secţiile productive 90—95 la sută din muncitori. Depăşirile realizate sînt între 3 la sută la ring şi 34—40 la sută în secţiile gazat şi aţă.

Numărul fruntaşilor în întrecerea socialistă a crescut în 1954 la cifra de 221.

Muncitorii vîrstnici şi tineri preţuiesc înaintatele metode sovietice de muncă care contribuie efectiv la obţinerea unei înalte productivităţi a muncii. Circa 1.500 muncitori au aplicat 8 metode înaintate de muncă. Cu sprijinul acestor metode, 540 muncitori, membri ai celor 31 brigăzi de tineret, au obţinut succese de seamă. Brigada nr. 7 din secţia ringuri II, condusă de tînăra inovatoare Artemiza Tabarcea, a dat peste plan în anul 1954 cantitatea de 2.262 kg. fire de bumbac. Ea a obţinut o calitate medie a produselor de 98,7 la sută şi a redus deşeurile de la 6,5 la sută la 4,2 la sută.

O preocupare de seamă pentru conducerea tehnică a întreprinderii a fost realizarea sortimentelor noi planificate. Este cunoscut faptul că pentru fiecare sortiment de ţesătură este necesar un anumit fir, de o anumită grosime şi fineţe. Filatura trebuie să respecte fabricarea întregii game de fire planificate, pentru ca la rîndul lor ţesătoriile să dea pe piaţă sortimente la nivelul exigenţei crescînde a consumatorilor. Indicele acestor sortimente de fire — şi anume producţia exprimată în tone-numere — ne arată o realizare pe anul 1954 de 101,05 la sută.

Calitatea produselor este direct influenţată de gradul de cunoaştere şi stăpînire a meseriei. Deşi indicele de calitate planificat a fost realizat, totuşi unii beneficiari ai întreprinderii noastre — şi în special fabricile de tricotaje — au fost uneori nemulţumiţi de calitatea firelor. In bună măsură, aceasta se datoreşte faptului că firele de tricotaj se prelucrează pe utilaje cu inele speciale, inele cu care întreprinderea urmează să fie dotată abia în cursul acestui an.

În prezent calitatea produselor noastre va creşte în mod simţitor. Tinerii din cele patru posturi utemiste de control, organizate pe schimburi, au sezisat deficienţele ivite în procesul de producţie, făcînd în acelaşi timp preţioase propuneri de înlăturare a lor.

Pregătirea de noi cadre din rîndul tineretului proaspăt intrat în fabrică, precum şi ridicarea calificării profesionale a vechilor muncitori a fost şi este o problemă de mare însemnătate pentru noi. Organizate de la 1 septembrie 1954, cursurile de minim tehnic sînt frecventate de 104 tineri.

Strîns legată de ridicarea calificării profesionale este realizarea principalului indice de plan, preţul de cost.

Preţul de cost oglindeşte calitatea întregii activităţi de producţie a întreprinderii, gradul de înzestrare tehnică, nivelul organizării muncii şi nivelul productivităţii ei, utilizarea justă a rezervelor interne. El constituie un izvor de creştere sistematică a bunăstării muncitorilor.

Iată de ce în centrul atenţiei noastre s-a aflat munca pentru reducerea preţului de cost.

Folosind tot mai mult capacitatea de producţie a întreprinderii şi intensificînd lupta pentru folosirea cu spirit gospodăresc a materiei prime, a materialelor şi a fondurilor băneşti, s-a reuşit ca în perioada 1 ianuarie—30 decembrie 1954 să se reducă preţul de cost al produselor cu 5,64 la sută faţă de sarcina planificată.

Să vedem mijloacele care ne-au dat posibilitatea să obţinem aceste succese.

Materia primă, bumbacul-puf, reprezentînd 60 la sută din costuri, s-a bucurat de cea mai mare atenţie.

Lupta pentru reducerea deşeurilor, atît cele recuperabile cît şi cele nerecuperabile, a ocupat un loc deosebit în activitatea noastră. Formulele de amestec au fost studiate cu grijă înainte de introducerea lor în fabricaţie; s-au urmărit cu perseverenţă condiţiile fizice optime ale procesului tehnologic, iar tehnologia a fost adaptată conform fibrei ce se prelucra.

Sortarea deşeurilor, preocupare minoră în aparenţă, s-a dovedit însă a da rezultate foarte bune în recuperarea şi valorificarea unei serioase cantităţi de materie primă. Reducerea deşeurilor pe maşină, brigadă şi schimb a devenit obiectivul principal în întrecerea socialistă. Tinerele noastre filatoare au dovedit că se preocupă mult de justa folosire a materiei prime. Acest fapt a avut drept rezultat reducerea consumului specific cu 0,7 la sută.

Tot pe linia reducerii preţului de cost trebuiesc menţionate: economia la ambalaje — ţevi de carton şi lăzi — obţinută prin reutilizarea celor folosite odată sau de mai multe ori, recondiţionarea curelelor de transmisie şi a unui număr important de scule şi piese de schimb, folosirea chibzuită a combustibilului, energiei electrice, a apei, căldurii etc.

Folosirea din plin a capacităţii de producţie a utilajului a jucat de asemenea un rol important. Reviziile periodice, reparaţiile curente şi mai ales reparaţiile capitale s-au executat la termen şi în bune condiţiuni. Indicele de plan al ultimelor reparaţii arată o realizare în procent de 103,67 la sută.

Disciplina forţelor de muncă, disciplina de state şi cea a fondurilor pentru plata muncii, au fost întocmai respectate. Numai în luna februarie 1954, în împrejurările grele ale viscolului, au fost înregistrate depăşiri ale fondului de salariu.

O contribuţie de seamă la reducerea preţului de cost a adus-o mişcarea de inovaţii şi raţionalizări.

In anul care a trecut s-au primit 150 de propuneri de inovaţii şi raţionalizări, dintre care 69 au fost aplicate, iar 51 se află în studiu. Economiile antecalculate provenite din inovaţiile aplicate se ridică la cca. 100.000 lei anual. Inovatorii tineri ca Gheorghe Socoleanu, Artemiza Tabarcea, Angela Ganea şi alţii sînt cunoscuţi de întregul colectiv.

Deosebit de importantă pentru economia noastră naţională şi pentru tehnologia filării bumbacului este perfecţionarea tehnică a obţinerii pe scară industrială a firelor pieptănate din bumbac puf indigen, realizare a unui grup de maiştri, tehnicieni şi ingineri în frunte cu directorul întreprinderii, inginer Aliman Bădilă.

Concretizînd rezultatele bătăliei pentru reducerea preţului de cost planificat pentru anul 1954, putem preciza că economiile realizate faţă de costurile planificate numai pe primele 11 luni ale anului se ridică la suma de 1.196.000 lei.

Întreprinderea a obţinut de asemenea importante succese pe linia acumulărilor socialiste. Ea a vărsat statului circa 3 milioane lei beneficii peste plan.

In acest an sarcinile cu privire la reducerea preţului de cost sînt mult mai mari.

Hotărîrea partidului şi guvernului cu privire la desfiinţarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele şi raţii şi trecerea la comerţul desfăşurat a fost primită cu deosebit interes de întregul nostru colectiv. Din rîndul muncitorilor au început să se ivească propuneri, planuri de muncă, angajamente concrete în legătură cu creşterea producţiei şi productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost.

Este semnificativ planul întocmit de brigada de tineret nr. 7 din secţia ring, schimbul III, condusă de Matei Valeria, în legătură cu pregătirea pentru noul an de muncă. In ziua de 28 decembrie 1954 brigadierele şi-au verificat cele 16 maşini. In şedinţa care a avut loc, ajutorul de meşter a fost înştiinţat despre toate deficienţele constatate de brigadiere. Era vorba de 72 fuse inactive, de 10 arcuri rupte, 21 cureluşe netensionate, 14 suluri curăţitoare inactive, 12 cilindri de piele defectaţi şi de reglarea a două bănci. S-a stabilit ca pînă la 31 decembrie lipsurile să fie remediate şi toate brigadierele să-şi curețe maşinile şi să le aprovizioneze cu material.

Analizîndu-se pregătirea profesională a membrilor brigăzii s-a hotărît ca în primul trimestru al anului 1955, trei brigadiere să urmeze şcoala de calificare, iar prin patronaj individual să se instruiască încă trei fete care lucrează numai la cîte o parte de ring, pentru ca ele să poată trece la deservirea a două părţi de ring.

Pe linia extinderii metodelor înaintate de muncă, brigada a cerut conducerii întreprinderii să i se dea pentru o lună un instructor special, pentru perfecţionarea aplicării metodei Covaliov. De asemenea brigada a hotărît să aplice, din primul trimestru, iniţiativa utemistei Antoaneta Alexovici în vederea obţinerii unei înalte productivităţi a muncii.

Iată un plan de muncă concret, care a constituit un model pentru toate brigăzile de tineret.

In cadrul întreprinderii noastre există însă şi unele lipsuri împotriva cărora noi trebuie să luptăm cu toată energia. Astfel, există încă lipsuri nemotivate de la lucru. Sînt încă tovarăşi care aruncă material pe jos şi care nu înţeleg ce importanţă are pentru preţul de cost grija faţă de ţevi. Ei le calcă în picioare, le murdăresc cu ulei, încurcă firele etc. De pildă, Zamfira Badea şi Elena Găitănaru din secţia ring, continuă să aibă o atitudine nejustă faţă de muncă.

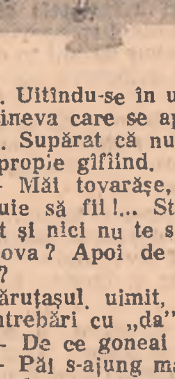
In această direcţie sprijinul comitetului organizaţiei de bază U.T.M. trebuie să fie mai mare. El trebuie să se ocupe cu precădere de educarea tineretului nostru, de îndrumarea lui, să ia măsuri atunci cînd nu este respectată disciplina, pentru ca întreaga forţă a tineretului să fie călăuzită spre îndeplinirea sarcinilor de plan.

Delăsarea în muncă a unor tovarăşi, în special dintre acei cu munci de răspundere pe linie de producţie sau chiar pe linie tehnico-administrativă, constituie un exemplu demobilizator pentru tineret.

In anul 1955 sarcinile noastre au crescut. Va trebui să obţinem rezultate şi mai bune. Invăţînd din lipsurile constatate noi vom acorda o atenţie mai mare organizării muncii, intensificării întrecerii socialiste, extinderii celor mai bune metode de muncă, calificării tineretului — factori care ne vor ajuta să obţinem produse mai multe şi la un preţ tot mai scăzut.

Urzica şi ciocanul

Podul „planificat"

— Heeei!... Da' opreşte o-dată! Dumneata nu-nţelegi? Doar te văd om în toată firea...

Căruţaşul trase vîrtos de hăţuri, caii se ridicară pe picioarele dinapoi şi se opriră icnind. Uitîndu-se în urmă căruţaşul văzu pe cineva care se apropia de căruţă în fugă. Supărat că nu fusese auzit, omul se apropie gîfîind.

— Măi tovarăşe, da-tare de urechi trebuie să fii!... Strig de mă doare-n piept şi nici nu te sinchiseşti. Mergi la Craiova? Apoi de ce ai apucat-o pe aici?

Căruţaşul, uimit, răspundea mecanic la întrebări cu „da" sau „nu".

— De ce goneai aşa?!

— Păi s-ajung mai repede la Craiova, doar n-o să stau să m-apuce ziua tot pe drum.

— Lasă nene, dumneata să-mi mulţumeşti mie că m-am nimerit pe aici, că altfel, vorba ceea... te prăpădeai cu cai cu tot.

— Cum asta? Cum să mă prăpădesc într-o comună mare cum e Carpenul, despre care s-a dus vestea în tot raionul Plenița?

— Podul, nene. Timpul de cînd e stricat, demult nu-l mai socotim în luni, ci în ani. Aproape ne-am obişnuit să trecem Desnăţuiul prin vad, mai la vale, pe acolo pe unde-i apa mai mică.

Căruţaşul aprinse un chibrit, privi mirat spre pod şi se-ntoarse spre cel ce-i vorbea, un tînăr de prin împrejurimi, se vede.

— Şi... pe unde pot trece apa?

— Iţi voi arăta eu — se oferi Nelu Enea, tînărul cu pricina.

Pe drum se încinse discuţia despre pod.

...Ţi-era mai mare dragul să vezi în 1952 frămîntarea din Cleanovu, ca şi din alte sate din comuna Carpen. Tineri, bătrîni, cu toţii căutau prin curţile lor lemnele pe care le cereau cei din comitetul format în vederea reparării podurilor defecte din raza comunei noastre. Ţăranii muncitori au dat lemnele şi n-au cerut nici un ban pentru asta: doar-doar vor vedea podurile reparate.

In 1953, lemnele de construcţie procurate, aşezate pe lîngă garduri, se înnegriseră de ploi şi vînturi. Acum aproape c-au putrezit şi podurile tot nu s-au reparat.

— Dar spuneai ceva de un comitet? — întrebă căruţaşul.

— Comitetul ăsta n-are nici o vină: a procurat materialul de construcţie şi apoi l-a bătut la cap pe cel de la sfat, cu toate că nu era sarcina lui. Ba a mai ajutat şi la încasarea autoimpunerii... Altceva, ce să mai facă? Incă în 1952 s-a ţinut adunarea populară în care s-a hotărît ca pe lîngă alte poduri să fie reparat şi acesta între comunele Carpen şi Bălăşiţa. Dar dacă-l întrebi pe tovarăşul Gheorghe Cojocaru, preşedintele, sau pe oricare altul de la sfat, vei căpăta unul şi acelaşi răspuns azi, ca şi ieri: „Podul? Da! Este în plan! Deci, se va face".

Acum stau şi mă gîndesc: S-o mai face sau nu podul ăsta?

Şi cel puţin dacă tot nu se va face aşa curînd, atunci să se ia măcar măsuri pentru un indicator care să fie aşezat la capul podului, pe care să fie scris:

TRECEREA PRIN VAD, SAU... AŞTEPTAŢI LA MAL PÎNĂ SE VA CONSTRUI PODUL.

Pt. conformitate.

GH. COJOCARU
preşedintele Sfatului popular comunal

DUMITRU GULIE
secţia raională de drumuri şi poduri

Ce crezi, n-ar fi bine?

Corespondent
IOAN DOLEA

O primejdie serioasă pentru pacea Asiei

„Lumea trebuie să fie încredinţată că noi avem principii, că noi sîntem oameni corecţi şi onorabili"... Cuvintele acestea, ori cît ar pare de curios, au fost rostite de un secretar al Departamentului de Stat al S.U.A. Ele nu datează de prea multă vreme — la 5 ianuarie s-au împlinit cinci ani de cînd au fost rostite de către Dean Acheson. Şi — subliniem — aceste cuvinte au fost rostite cu scopul, mărturisit categoric, de a risipi orice îndoială pe care cineva ar fi putut-o avea la adresa politicii americane în China. Mister Acheson spunea răspicat, cu aerul omului care se simte jignit de o acuzaţie nedreaptă: „Cînd Formoza a devenit provincie chineză (ceea ce s-a petrecut în urmă cu şase secole n.r.) nimeni nu a ridicat nici cea mai slabă obiecţie juridică".

La 24 ianuarie 1955, adică după 5 ani de la proclamarea „principiilor" de mai sus ale politicii americane cu privire la Taivan preşedintele Eisenhower a adresat Congresului S.U.A. un mesaj în care cere să i se acorde împuternicirea de a folosi armata americană în Taivan. Uitînd pe semne de „corectitudinea" şi „onorabilitatea" de care făcea atîta caz fostul ministru de externe american, actualul preşedinte al S.U.A. afirmă că „în Pacificul Occidental, şi anume în strîmtoarea Taivanului, există o situaţie care periclitează serios pacea şi securitatea noastră."

Nu trebuie să fi avut niciodată în mînă un atlas geografic ca să-ţi dai seama că frontierele unui stat nu pot fi apărate la mii de kilometri depărtare de ele. Eisenhower este general şi se presupune că ştie să citească hărţile. Dar dacă totuşi se incumetă să afirme că securitatea S.U.A. ar fi strîns legată de soarta lui Cian Kai-şi, e clar că Eisenhower oferă cea mai elocventă dovadă că orice vorbă şi orice faptă a politicienilor din fruntea S.U.A. trebuie înţeleasă în lumina adevăratelor lor intenţii de organizatori ai unui nou război.

Eisenhower a cerut din partea Congresului S.U.A. — şi a obţinut de altfel — autorizaţia de a angaja forţele armate americane într-un război împotriva Republicii Populare Chineze. Ce înseamnă în fapt împuternicirile pe care Eisenhower le-a cerut Congresului american a dezvăluit limpede agenţia „Associated Press" care a spus că noile măsuri pot însemna „începutul unui al treilea război mondial".

În dorinţa lor de a dezlănţui un al treilea măcel mondial, cercurile conducătoare din S.U.A. agravează în mod intenţionat încordarea existentă în Extremul Orient, încercînd să împingă lucrurile cît mai departe cu putinţă — chiar pînă la o ciocnire armată.

Noile măsuri pe care S.U.A. au hotărît să le ia în Taivan sînt rezultatul întregii politici agresive duse de cercurile conducătoare americane în această parte a globului. Această politică constă în sprijinirea celor mai reacţionari politicieni cu scopul frînării mişcării de eliberare a popoarelor asuprite. Ţelul măsurilor a fost arătat de Eisenhower îndeajuns de limpede în acea parte din mesajul adresat Congresului în care vorbeşte de necesitatea de a i se acorda ajutor lui Cian Kai-şi pentru a-i asigura... „stabilitatea" (adică pentru a-l feri de pieirea inevitabilă).

Aşa cum procedează şi în alte împrejurări, politicienii americani declară prin mesajul lui Eisenhower că provocările războinice pe care le pun la cale în Taivan nu ar face altceva decît să promoveze... pacea. E drept, despre pace pălăvrăgesc de mult şi Eisenhower şi cei care-l înconjoară. Dar cuvintele lor nu pot în nici un caz să ascundă faptele lor, trîmbiţate de tam-tam-uri războinice.

Prin autorizaţia cerută Congresului, Eisenhower a încercat să „legalizeze" o eventuală agresiune americană. De altfel, agenţia „Associated Press", în comentariul semnat de John Hightower, arată că ordinul de atac împotriva continentului chinez depinde de interpretarea pe care Eisenhower o va da evoluţiei evenimentelor. Gravitatea acestei situaţii este cu atît mai mare cu cît, după mărturisirile agenţiei americane „United Press", flota a 7-a americană ancorată în regiunea Taivanului „posedă bombe atomice pe care ar putea să le folosească într-un termen scurt".

Oare asemenea manevre provocatoare, de genul celei iniţiate de către Eisenhower pot să intimideze poporul chinez? Desigur că NU! Premierul Ciu En-lai a arătat clar că cei 600 milioane de chinezi nu se sperie de zăngănitul de arme al cîtorva maniaci ai războiului. „Pentru a apăra suveranitatea şi integritatea teritorială a Chinei pentru a apăra securitatea Chinei şi pacea în Extremul Orient, poporul chinez trebuie să elibereze Taivanul, iar Statele Unite trebuie să pună capăt intervenţiei lor în treburile interne ale Chinei şi să retragă toate forţele lor armate din Taivan şi din strîmtoarea Taivanului" — a spus Ciu En-lai. Şi mărturie a voinţei hotărîte a poporului chinez stă recenta eliberare a insulei Iklanşan.

Amestecul neruşinat al S.U.A. în treburile interne ale poporului chinez demonstrează odată mai mult omenirii întregi caracterul agresiv al politicii americane. De altfel, reacţia opiniei publice mondiale la noul gest al lui Eisenhower a fost bine exprimată într-un articol, din ziarul englez „Manchester Guardian" în care se spune că atitudinea lui Eisenhower este „deplorabilă". Nu e întîmplător nici faptul relatat de agenţia „France Presse" şi anume că în cercurile O.N.U. domneşte indispoziţie.

Opinia publică urmăreşte cu vigilenţă desfăşurarea evenimentelor internaţionale. Popoarele sînt conştiente de primejdia pe care o reprezintă provocările americane în Asia de sud-est şi în acelaşi timp sînt vigilente faţă de acţiunile menite să dea viaţă nefastelor acorduri de la Paris care urmăresc reînvierea wehrmachtului. Publicitatea pe care presa americană o face provocărilor americane din Taivan nu poate să distragă atenţia de la ceea ce se petrece în Europa occidentală.

Negustorii de armament de peste ocean au sperat şi mai speră poate că prin noua provocare a S.U.A. în regiunea Taivanului se vor apropia de momentul unei rentabile afaceri graţie căreia sîngele vărsat în război să se transforme în dolari. Dar popoarele au de spus cuvîntul hotărîtor. Accentuarea agresivităţii politicii americane va avea drept rezultat firesc accentuarea izolării S.U.A. Aceasta va fi o consecinţă inevitabilă ale cărei riscuri politicienii americani nu le evaluează încă la justa lor valoare.

M. RAMURA

Consfătuirea cadrelor didactice de conducere din învăţămîntul superior

Joi dimineaţa au început la Facultatea de Ştiinţe Juridice din Capitală lucrările consfătuirii anuale a cadrelor didactice de conducere din învăţămîntul superior.

La consfătuire participă reprezentanţi ai Ministerului Invăţămîntului, cadre didactice de conducere şi şefii catedrelor de ştiinţe sociale ale instituţiilor de învăţămînt superior din întreaga ţară.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. N. Dinulescu, prim locţiitor al ministrului Învăţămîntului.

În continuare, tov. C. Ionescu Bujor, director general al învăţămîntului superior din Ministerul Învăţămîntului, a prezentat darea de seamă asupra activităţii instituţiilor de învăţămînt superior în anul şcolar 1953-1954 şi în primul semestru al anului şcolar 1954-1955.

A luat apoi cuvîntul tov. N. Dinulescu, prim locţiitor al ministrului Învăţămîntului, care a prezentat referatul „Lupta pentru ridicarea continuă a nivelului învăţămîntului, sarcină de bază a instituţiilor de învăţămînt superior".

În cursul după amiezii au avut loc discuţii în legătură cu darea de seamă şi referatul prezentat.

Consfătuirea continuă în zilele de vineri 28 şi sîmbătă 29 ianuarie.

Noi lucrări muzicale romîneşti audiate şi discutate la Uniunea Compozitorilor din R. P. R.

La Uniunea Compozitorilor din R.P.R. au loc şedinţe în cadrul cărora membrii Uniunii audiază şi dezbat cele mai noi creaţii muzicale romîneşti.

În ultimele luni ale anului 1954 au fost discutate: Simfonia I-a de Ion Dumitrescu, Concertul pentru pian şi orchestră de Paul Constantinescu, suita simfonică a compozitorului Mihail Jora „Cînd strugurii se coc", Sonata II-a pentru pian de Tudor Ciortea, suita „Picturi de Grigorescu" de I. Hartulary Darclée, Uvertura festivă de Mircea Chiriac, Uvertura „23 August" de A. Vinkler, Uvertura festivă de A. Mendelsohn şi altele.

Luînd iniţiativa de a statornici o temeinică legătură cu creatorii din provincie, membri ai Uniunii Compozitorilor din R.P.R. au audiat şi au discutat marţi după amiază, într-o şedinţă de lucru, Simfonia I-a de Sigismund Toduţă, o nouă creaţie a cunoscutului compozitor clujan.

(Agerpres)

IN CONTUL ANULUI 1956

Încă din primele zile ale anului, muncitorii fabricii de ulei „Filimon Sîrbu" din Capitală au început să producă uleiuri şi grăsimi vegetale comestibile în contul anului 1956. Peste planul iniţial prevăzut pentru întregul cincinal în fabrică au fost produse din anul 1951 şi pînă la sfîrşitul anului trecut, aproape 10 milioane kg. de ulei comestibil şi grăsimi vegetale, întreprinderea „Filimon Sîrbu" situîndu-se în fruntea sectorului industrial al uleiului şi produselor cosmetice. Fiecare an care a trecut de la elaborarea primului nostru cincinal a fost încheiat de către muncitorii acestei fabrici cu depăşiri însemnate de plan. Bilanţul primului an al cincinalului a fost încheiat cu o depăşire de plan de 35 la sută, în anul 1952 cu 40 la sută mai multe uleiuri şi grăsimi vegetale, în 1953 cu 47 la sută, iar în 1954 cu 50 la sută. Aceste realizări se datoresc în bună parte unor importante măsuri tehnico-organizatorice luate de către conducerea întreprinderii, precum şi iniţiativei muncitorilor, care, prin inovaţii, au contribuit mult la perfecţionarea utilajului şi la folosirea mai deplină a capacităţii acestuia. În cursul semestrului II al anului trecut muncitorii au ridicat productivitatea muncii cu 10,25 la sută, au redus preţul de cost cu 1,66 la sută faţă de plan şi au realizat economii în valoare de 5.832.000 de lei.

Colectivul fabricii „Filimon Sîrbu" produce astăzi mai mult de 20 de sortimente de produse, printre care 7 sortimente de ulei comestibil, 3 sortimente de grăsimi vegetale comestibile. La începutul lunii februarie el va introduce în fabricaţie un nou produs — margarina romînească.

(Agerpres)

Oameni curajoşi

Răsfoind caietul de însemnări al unor alpinişti

Alpinismul este sportul celor curajoşi. Să te caţări pe stîncile abrupte ale munţilor, pe timp frumos, ca şi pe ploaie sau furtună înseamnă în primul rînd să fii un om curajos, plin de bărbăţie.

Dar alpinismul este un sport lipsit de spectatori. Atunci cînd înfruntă greutatea urcuşului, ploaia sau furtuna, alpiniştii nu sînt văzuţi. Faptele lor pline de îndrăzneală şi curaj pot fi totuşi cunoscute: prinse pe pelicula unui aparat de filmat, tipărite pe filele unei cărţi, sau răsfoind însemnările proprii ale acestor încercaţi sportivi.

Să răsfoim un astfel de caiet. Însemnările sînt făcute de antrenorul echipei C.C.A., tovarăşul EMILIAN CRISTEA, în timpul expediţiei de traversare în timp de iarnă a munţilor dintre Jiu şi Olt.

...In ziua în care a părăsit Bucureştiul, expediţia — formată din doi alpinişti: tînărul Aurel Irimia şi consacratul Emilian Cristea — a sosit seara la Petroşani. Au urcat direct la cabana C.C.S. Parîng care este aşezată la cîteva ore de vîrful cu acelaşi nume.

Itinerariul fusese stabilit dinainte: peste Parîng-Cîrja-Mîndra şi de aci pe drumul de creastă spre vîrful Mohor lăsînd în stînga enormele căldări ale lacului Cîlcescu. Apoi, din şoseaua Novaci, peste vîrful Urdele, să pătrundă în lanţul munţilor, de unde vor coborî la Brezoi, pe Lotru.

PRIMA ZI. După noaptea de odihnă la cabana C.C.S. Parîng, atacăm dis de dimineaţă creasta ce urcă spre vîrful Parîng. Sacii grei (cu peste 22 kg.) încep să se facă simţiţi. Popasurile sînt mereu mai dese. Ascensiunea noastră începe să devină din ce în ce mai grea. Feţele muntelui sînt acoperite cu zăpadă îngheţată. Săparea treptelor pentru picioare cere multă muncă.

Către orele 10 ajungem pe vîrful Parîng de unde drumul de creastă duce către cele mai înalte piscuri ale masivului, printre care şi vîrful Mîndra, care depăşeşte 2600 metri înălţime.

Între timp, vremea se înrăutăţeşte şi curînd sîntem învăluiţi într-o ceaţă deasă. Ninsoarea şi vîntul ne pun piedici grele. Înaintarea devine aproape imposibilă. Totuşi urcăm...".

După 8 ore de drum, expediţia depăşeşte vîrful Mîndra şi începe coborîrea pe creasta foarte accidentată a vîrfului Gruiul şi apoi Leşul.

„...Către seară ajungem la poalele vîrfului Pîcleşa. Vremea respinsese tentativa noastră de a coborî pe schi şi acum înotăm în zăpadă.

Cu toate acestea nu ne-am gîndit o clipă măcar să ne întoarcem, sau să modificăm itinerariul. Nimic nu poate să împiedice hotărîrea noastră. O teamă ascunsă pătrunde totuşi în sufletele noastre la căderea întunericului, a cărui negură învăluie uşor munţii. S-ar putea să rătăcim drumul. Poate-i mai bine să poposim? Nu! Trebuie să reuşim. Continuăm drumul. Urcăm mai greu, dar urcăm.

Popasul l-am făcut de-abia după cîteva ore. Săpăm cu ultimele eforturi zăpada îngheţată. Ne trebuie o platformă pe care să întindem cortul. Reuşim şi frînţi de oboseală adormim în curînd".

Însemnările sînt apoi laconice. Ele nu reuşesc nici pe departe să redea curajul şi dîrzenia cu care alpiniştii au învins în noaptea aceea capriciile naturii.

În cortul izoterm, ancorat cu schiuri şi cu beţele lor, era destul de cald. Pe primus se topea zăpada într-o oală de aluminiu. Liniştea care se aşternuse de cîteva momente era ciudată după urletul îndelungat al vîntului cu care se obişnuiseră. Dar iată că vremea se schimbă din nou.

După un scurt răgaz vîntul îşi modifică direcţia, iar fulgii de zăpadă începură a lovi cu furie pînza cortului. Vîntul şi zăpada căutau să învingă rezistenţa cortului care părea — în imensitatea pustie a munţilor acoperiţi de omăt — ca o barcă prinsă în mijlocul valurilor.

— Trebuie să stăm de veghe — hotărî Cristea, altfel cine ştie unde ne-om trezi.

Toată noaptea au vegheat pe rînd ţinînd de pînza cortului. Primul rămase Cristea. Irimia dormea. Într-un timp i se păru că ancora cortului a fost smulsă de vînt. Ieşi afară. În faţă, vîrful Pîcleşa se înălţa ca o insulă în marea de nori. Din fericire, totul era în ordine. Intră în cort şi — biruit de oboseală — adormi. Curînd, se trezi speriat ca o santinelă care şi-a uitat datoria. Vuiete năprasnice şi bubuituri surde făceau atmosfera şi mai înfricoşătoare. Asta a durat neîntrerupt pînă aproape de dimineaţă.

A DOUA ZI. „Dimineaţa, după ce dezgheţăm bocancii, strîngem cortul şi ne pregătim de drum.

Cu degetele amorţite şi picioarele ţepene am făcut primii paşi clătinîndu-ne.

După mai multe ore de mers ajungem la stîncile de la baza vîrfului Pîcleşa. Aci ne oprim şi luăm ultimele măsuri. Ne-am pus colţarii, am controlat jambierii şi am băgat cureaua de la piolet *) pe mînă. Toate acestea le făceam încet, metodic.

—Eşti gata? — mă întreabă Irimia. Ghicesc că şi pe el îl cuprinde aceeaşi tulburare care mă stăpîneşte şi pe mine şi care poate fi asemănată cu aşteptarea concurenţilor la linia de start. În fine ne-am angajat pe pantă.

Lupta începe din nou. Şi de astă dată, trebuie să cîştigăm.

Deodată norii s-au risipit şi crestele înălbite de zăpadă sînt atît de frumoase încît mă tem că dacă aş încerca să le descriu nu aş găsi cuvintele potrivite. Facem cîteva fotografii pentru a păstra amintirea vie a acestor frumuseţi.

Acum mergem pe schiuri şi coborîm spre şoseaua Novaci. Serpentinele drumului au aspectul unui şarpe uriaş, acoperit de zăpadă. Din loc în loc, pe creastă sau trecînd dintr-o căldare în alta, urmele vreunui urs sau ale altei sălbăticiuni sînt adînc imprimate în zăpadă. Alte ori, de pe vîrful vreunei stînci, sîntem priviţi de cîte un ţap care nu mai conteneşte fluierîndu-şi turma la ivirea oricărui pericol.

Munţii Căpăţîna sînt la vreo cîteva sute de metri de noi. Albi, pleşuvi, cu pante de schi minunate, ei ne primesc ca pe vechi cunoştinţe. Pe rînd, vîrful Păpuşa, Cioara, Galbenul, le trecem apoi cu mai multă uşurinţă".

A TREIA ZI. „În cea de a treia zi ne găsim la poalele vîrfului Căpăţîna. Înalt de 2100 m., acoperit cu zăpadă pînă sus, vîrful este aşezat de-a curmezişul crestei principale şi ne stă în calea trecerii pe versantul sudic, unde se află o potecă.

Atacăm peretele din faţă.

Urcăm pe o pantă acoperită cu zăpadă. Se pare că nu este prea greu; sîntem legaţi cu frînghia şi ne ajutăm la urcuş cu colţarii şi pioletul.

Către vîrf apar mari blocuri de stîncă iar drumul duce chiar printre ele. Lupta îşi schimbă acum complet caracterul. Într-o clipă ne găsim în mijlocul celor mai mari dificultăţi. Stîncile nu lasă între ele decît înguste jghiaburi de ghiaţă. Fiecare treaptă, ori cît de mică, necesită multe lovituri de piolet.

De cele mai multe ori însă, renunţăm la săparea unei trepte mai adînci.

Ne mulţumim numai cu o vagă urmă făcută în gheaţă; căutăm să ne prindem cu mîinile de cele mai mici ieşituri ale stîncilor.

Într-un moment de odihnă, cînd încercam să fotografiez, o lespede de zăpadă, în cădere, îmi smulge pioletul din mînă. Instinctiv dau să mă întorc, dar printr-o încordare de voinţă, mă stăpînesc. Asemenea imprudenţe pot duce la pierderea echilibrului şi atunci căderea nu este departe.

Legat la capătul frînghiei urc foarte greu, fără ajutorul pioletului. Treptele făcute de Irimia nu-mi sînt suficiente, iar lipsa pioletului o simt tot mai mult.

De la o vreme renunţăm la trasul bagajelor cu frînghia şi hotărîm să urcăm cu ele în spate.

A fost greu şi obositor, dar am reuşit".

ULTIMA ZI. „Începem coborîrea pe piciorul lui Stan, şi curînd ajungem în marele centru forestier Brezoi. Aici ascensiunea noastră a luat sfîrşit."

Au luat sfîrşit şi însemnările despre această ascensiune a curajoşilor alpinişti.

Parcurgerea munţilor dintre Jiu şi Olt constituie o valoroasă performanţă alpină de iarnă. Cei doi alpinişti de la C.C.A. au fost puşi la grele încercări, dar au învins pentru că au fost iscusiţi, dîrji şi neînfricaţi, însufleţiţi de pasiune şi curaj în îndeplinirea misiunii propuse.

VASILE RANGA

**) piolet — sculă în formă de ciocan folosită de alpinişti în urcuşurile grele.*

Cultură fizică şi sport

Turul ciclist al Egiptului a luat sfîrşit

Cea de a doua ediţie a Turului ciclist al Egiptului s-a încheiat miercuri la Cairo. Între 12 şi 26 ianuarie cei mai buni ciclişti din 13 ţări: R. P. Bulgaria, R.P.R., Anglia, Danemarca, Franţa, Belgia, Turcia, Grecia, Iugoslavia, Libia, Siria, Egipt şi Liban şi-au măsurat forţele pe şoselele Egiptului de-a lungul unui traseu în lungime de 1.722 km., împărţit în 13 etape. Printre participanţii care au luat startul de la Luxor se aflau o serie de ciclişti de valoare internaţională, cunoscuţi în lumea întreagă prin performanţele lor, ca Van Meenen (Belgia), cîştigătorul turului Egiptului de anul trecut, Dalgaard (Danemarca), cîştigătorul „Cursei Păcii" Varşovia-Berlin-Praga pe anul 1954, Schepens (Belgia), Andersen (Danemarca), Bertolotti (Franţa), Joubert (Franţa), Hoare (Anglia), Dimov şi Koţev (R.P. Bulgaria) şi alţii.

Iată clasamentele definitive ale competiţiei: *individual:* 1. Andersen (Danemarca) 47h.18'57"; 2. B. Koţev (R. P. Bulgaria) 47h.22'25"; 3. Singhalta (Libia) 47h.24'29"; 4. Rasmussen (Danemarca) 47h.26'10"; 5. Kolev (R. P. Bulgaria) 47h.26'23"; 6. Dimov (R. P. Bulgaria) 47h.27'34"; 7. Hoare (Anglia) 47h.34'48"; 8. C. Dumitrescu (R.P.R.) 47h.34'53"; 9. Petrovici (Iugoslavia) 47h.36'24"; 10. Ravn (Danemarca) 47h.38'25"; 11. Bertolotti (Franţa) 47h.45'15"; 12. C. Şandru (R.P.R.) 47h.50'19"; 13. Boyd (Anglia) 47h.52'09"; 14. Dalgaard (Danemarca) 47h.53'24". *Echipe:* 1. R. P. Bulgaria A 142h.16'22"; 2. Danemarca 142h.23'32"; 3. Anglia 143h.40'53"; 4. R.P.R. 143h.53'46"; 5. Libia 144h.28'37"; 6. Egipt 145h.08'06"; 7. R. P. Bulgaria B. 145h.08'41"; 8. Iugoslavia A 145h.12'28"; 9. Iugoslavia B. 147h.36'56"; 10. Liban A 150h.29'20"; 11. Egipt B. 151h.59'59".

(Agerpres)

Ştire sportivă

MOSCOVA 27 (Agerpres).—TASS transmite: Pe stadionul Dinamo din capitala Uniunii Sovietice s-a desfăşurat la 26 ianuarie întîlnirea internaţională de hochei pe gheaţă dintre echipa selecţionată a oraşului Moscova şi echipa Nord Rhein-Westfahlen (Germania occidentală). Victoria a revenit hocheiştilor sovietici cu scorul de 10—3 (5—1, 2—1, 3—1).

Încă din primul minut, jucătorii din echipa Moscovei trec la atac şi reuşesc să introducă de mai multe ori pucul în poarta echipei adverse prin Vsevolod Bobrov şi Alexandr Uvarov. Jucătorii germani contraatacă şi reduc din handicap în urma unui punct înscris de Karl Eckstein. Reprizele următoare sînt mai echilibrate. Cu toate acestea hocheiştii sovietici mai înscriu cinci puncte faţă de cele două ale sportivilor germani.

Întîlnirea s-a desfăşurat într-o atmosferă prietenească. Jocul a fost condus de arbitrii Johan Narvestad (Norvegia) şi Göst Alon (Suedia).

Raportul prezentat de Boleslaw Bierut

la a treia plenară a C. C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez

VARŞOVIA 27 (Agerpres). — Agenţia P.A.P. transmite textul raportului prezentat de Boleslaw Bierut, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, la cea de a 3-a Plenară a Comitetului Central al partidului, care a avut loc între 21 şi 24 ianuarie a. c.

După ce a făcut o analiză a situaţiei internaţionale actuale în cadrul căreia se desfăşoară Plenara Comitetului Central, B. Bierut a spus:

Ar fi o uşurinţă dacă în aceste condiţii nu ne-am preocupa de contribuţia corespunzătoare a Poloniei la eforturile comune ale întregului lagăr al păcii şi socialismului în frunte cu puternica Uniune Sovietică. De aceea, nu vom cruţa nici un efort pentru a acorda în cadrul planurilor noastre economice generale atenţia cuvenită problemei capacităţii de apărare a ţării noastre, inviolabilităţii frontierelor noastre şi securităţii cetăţenilor noştri. Trebuie să nu uităm acest lucru cu atît mai mult cu cît programul de înarmare al S.U.A. reflectă în mod grăitor tendinţa imperialiştilor americani spre dominaţia mondială, setea lor nepotolită de cotropiri şi profituri crescînde.

În aceste condiţii spiritul activ al politicii noastre externe, acţiunile noastre în interesul păcii trebuie să crească şi mai mult. Intensificînd împreună cu ţările frăţeşti eforturile colective în ce priveşte capacitatea de apărare şi securitatea, ne vom continua eforturile îndreptate spre coexistenţa paşnică cu ţările capitaliste, spre lărgirea relaţiilor economice şi a schimburilor culturale.

Cu toate conflictele ascuţite care au avut loc în anii precedenţi vom căuta să stabilim relaţii normale cu Iugoslavia.

Forţele lagărului socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică, cresc, acest lagăr este invincibil. Lagărul nostru, prin însăşi esenţa orînduirii sale, la baza căreia stă străduinţa de a ridica bunăstarea oamenilor muncii, urmăreşte ferm ţelul consolidării păcii. O nouă dovadă grăitoare a acestui fapt este declaraţia Uniunii Sovietice care a arătat că este gata să împărtăşească şi altor ţări experienţa ei în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice.

Paralel cu eforturile de apărare, despre care am vorbit mai sus, o condiţie de importanţă esenţială pentru zădărnicirea planurilor imperialiste de agresiune este consolidarea politică tot mai puternică a poporului nostru, intensificarea luptei pentru pace — care — toţi sîntem convinşi de aceasta — va fi încununată de victorie.

Raportorul s-a ocupat apoi de rezultatele alegerilor pentru consiliile populare, care au avut loc în Polonia la 5 decembrie anul trecut.

Însemnătatea politică a acestor alegeri — primele alegeri generale pentru organele locale ale statului polonez — este deosebit de mare dacă este privită din punctul de vedere al întăririi continuie a legăturilor dintre stat şi cele mai largi mase populare, al creşterii continuie a participării acestor mase la conducerea statului popular.

Rezultatele generale ale alegerilor pentru consiliile populare au fost date publicităţii şi apreciate pe drept cuvînt ca o mare victorie a Frontului Naţional şi a puterii populare.

B. Bierut a analizat în continuare greşelile şi denaturările săvîrşite de unele verigi de partid în cadrul campaniei electorale. Dacă aceste verigi — a arătat raportorul — ar fi dat mai multă atenţie glasului maselor şi ar fi ţinut seamă de părerea lor, rezultatele alegerilor ar fi fost şi mai bune.

Sarcina noastră — una dintre cele mai importante sarcini ale perioadei actuale — este de a îmbunătăţi substanţial munca şi activitatea consiliilor populare de toate gradele. În acest scop, trebuie să desfăşurăm acţiuni multilaterale de luptă împotriva spiritului funcţionăresc şi birocratismului din aparatul consiliilor populare şi să stabilim o colaborare zilnică mai strînsă între acest aparat şi masele de oameni ai muncii care exercită controlul asupra acestuia.

Este de asemenea foarte important ca victoria Frontului Naţional să nu dea naştere în rîndurile noastre unui sentiment de autolinişte şi de automulţumire. Victoria obţinută în alegeri nu trebuie să abată atenţia forurilor şi organizaţiilor noastre de partid de la lupta de clasă ascuţită şi complexă care se desfăşoară în ţara noastră.

Analizînd rezultatele înfăptuirii hotărîrilor Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, B. Bierut a spus printre altele:

În cursul ultimilor cinci ani, îndeplinirea cu succes a planului de industrializare socialistă a Poloniei a ridicat economia ţării noastre la un nivel incomparabil mai înalt, transformînd totodată în mod fundamental întreaga noastră viaţă socială.

Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Unit Polonez a constatat că dezvoltarea rapidă a industriei grele în anii 1950-1953 a creat baza pentru lupta în vederea dezvoltării cît mai rapide a agriculturii şi sporirii producţiei mărfurilor de larg consum.

Congresul a recomandat să se procedeze la o regrupare a forţelor şi mijloacelor în scopul grăbirii dezvoltării producţiei agricole. Regruparea forţelor şi mijloacelor, precum şi sporirea eforturilor în lupta pentru creşterea productivităţii muncii şi scăderea preţului de cost al producţiei erau menite să asigure în cele din urmă ridicarea cît mai rapidă a bunăstării oamenilor muncii de la oraşe şi sate în anii 1954—1955.

Încă în toamna anului 1953 obţinusem unele rezultate în domeniul îmbunătăţirii situaţiei materiale a oamenilor muncii, datorită efectuării unei reduceri de preţuri. În 1954 a fost efectuată o a doua reducere a preţurilor. Ridicarea salariilor pentru anumite categorii de muncitori şi funcţionari, majorarea anumitor categorii de pensii, precum şi mărirea fondului de salarii ca urmare a creşterii folosirii braţelor de muncă, şi a creşterii productivităţii muncii, au constituit un factor suplimentar în ridicarea nivelului de trai al populaţiei muncitoare de la oraşe. În ce priveşte creşterea veniturilor ţăranilor, la aceasta au contribuit pe lingă reducerea preţurilor, condiţii mai bune de achiziţionare a produselor agricole de către stat, precum şi ajutorul general financiar şi economic acordat de către stat satului.

Potrivit directivelor Congresului al II-lea, statul a alocat fonduri mult mai mari pentru investiţiile capitale în agricultură şi pentru acordarea de credite gospodăriilor ţărăneşti (cu 37 la sută mai mult decît în 1953). Au fost adoptate o serie de măsuri în vederea stimulării cointeresării materiale în dezvoltarea producţiei agricole. Aprovizionarea satului s-a îmbunătăţit considerabil în comparaţie cu anii precedenţi.

Toate aceste eforturi au contribuit fără îndoială la îmbunătăţirea generală a condiţiilor de producţie în agricultură. Sporirea producţiei agricole prevăzută pentru anul trecut, nu a fost însă obţinută în ansamblu, deşi producţia a crescut în total cu 4,8% faţă de anul 1953, producţia culturii plantelor a crescut cu 6,7 la sută, a creşterii animalelor numai cu 2,4 la sută. Nu s-a obţinut creşterea prevăzută a numărului porcilor.

Planul producţiei globale a agriculturii a fost îndeplinit în proporţie de 98,1 la sută; planul de producţie a gospodăriilor agricole de stat a fost îndeplinit numai în proporţie de 88 la sută. Nu a fost îndeplinit în întregime planul de predare a cotelor obligatorii la toate produsele agricole

De aici rezultă că nu am reuşit încă să obţinem o cotitură radicală în munca noastră la sate, că organizaţiile noastre de partid nu au manifestat suficient spirit de iniţiativă, că nu am reuşit să întărim în măsură suficientă gospodăriile agricole de stat şi cooperativele de producţie, că nu am reuşit să întărim în ritmul necesar cadrele de conducere din agricultură, nu am reuşit să reacţionăm cu suficientă energie la împotrivirea chiaburilor, nu am reuşit să eliberăm de influenţa chiaburilor acea parte a păturilor înapoiate sau şovăielnice ale populaţiei săteşti care se mai află sub această influenţă.

Trebuie relevat ca o realizare deosebit de importantă a partidului nostru faptul că masele principale ale ţărănimii muncitoare au manifestat încredere deplină în hotărîrile celui de al doilea Congres al partidului, în directivele partidului şi că le-au sprijinit cu căldură. Aceste directive s-au bucurat de asemenea de înţelegerea şi sprijinul deplin al clasei muncitoare şi intelectualităţii muncitoare, devenind lozinca şi programul întregului popor

Planul producţiei industriale pe anul 1954, a spus în continuare Bierut, a fost depăşit cu 2 la sută.

Un progres considerabil a înregistrat industria grea, care constituie baza dezvoltării întregii economii naţionale.

În domeniul producţiei bunurilor de consum, paralel cu o considerabilă sporire cantitativă, s-a obţinut şi o anumită îmbunătăţire a calităţii produselor industriei uşoare şi alimentare, precum şi ale micii industrii şi producţiei meşteşugăreşti, deşi în aceste din urmă ramuri într-o măsură mult mai mică. A fost pusă la punct producţia multor noi sorturi, desene şi modele de ţesături, încălţăminte şi îmbrăcăminte. Au existat însă lipsuri serioase în producţia de articole pentru copii, îndeosebi în producţia de îmbrăcăminte şi jucării.

Au fost înregistrate lipsuri serioase şi în industria cărnii. În afară de cunoscutele greutăţi obiective, în munca industriei cărnii s-au înregistrat lipsuri serioase şi în ceea ce priveşte tehnologia producţiei, calitatea producţiei, precum şi cheltuiala neeconomicoasă de materii prime.

În anul 1954 au fost puse în funcţiune un furnal şi două baterii de cocs la combinatul metalurgic „Lenin", precum şi prima parte a secţiei de aglomerare, uzina de aluminiu din Skawina, mina carboniferă „Julian", prima parte a termocentralei din Zeran, turboagregate şi cazane la centralele electrice Jaworzno-2, „Stalowa Wola", „Laziska", „Szombierki", „Szczecin" prima coloană pentru producţia de amoniac de la fabrica de îngrăşăminte azotoase din Kendzierzyn, ţesătoria de bumbac din Zambrow, fabrica de tanante din Bydgoszcz şi numeroase alte obiective.

Au fost date de asemenea în folosinţă numeroase construcţii feroviare şi rutiere. În domeniul construcţiilor de locuinţe au fost date în folosinţă în sectorul socialist al economiei peste 160.000 de case. Au fost date în folosinţă şcoli numărînd aproximativ 1.500 săli de clasă, 14 clădiri pentru spitale, 17 clădiri pentru institute de învăţămînt superior şi 18 cămine studenţeşti.

Sarcinile economice pe 1955 — ultimul an al planului de şase ani, a spus Bierut, sînt deosebit de importante şi grele în lumina aprecierii rezultatelor îndeplinirii hotărîrilor celui de al II-lea Congres al partidului din anul 1954.

Sporirea prevăzută pentru producţia industrială şi agricolă, îmbunătăţirea indicilor economici, realizarea investiţiilor, trebuie să asigure, potrivit hotărîrilor Congresului al II-lea, sporirea continuă a salariului real şi a veniturilor populaţiei muncitoare de la oraşe şi sate, creşterea continuă a puterii economice şi a capacităţii de apărare a statului nostru popular.

În 1955 producţia industrială trebuie să crească cu aproximativ 8,5%.

În anul 1955 producţia agricolă trebuie să crească cu 6,2%. Aşa dar, indicii de creştere a producţiei industriale şi agricole înseamnă reducerea disproporţiei care s-a creat în cursul anilor trecuţi în dezvoltarea acestor ramuri principale ale economiei naţionale.

Totodată trebuie subliniat că o concentrare a atenţiei asupra sarcinilor dezvoltării agriculturii nu înseamnă a slăbi lupta pentru dezvoltarea industriei.

Bierut s-a referit apoi la sarcinile care stau în faţa diferitelor ramuri industriale, subliniind îndeosebi necesitatea sporirii extracţiei de cărbune şi lărgirii bazei de materii prime.

Ajutorul Uniunii Sovietice a declarat el, ne va permite să accelerăm lucrările de construire a unui reactor atomic, să trecem la cercetări noi, folosind materialele necesare şi datele tehnice pe care ni le pune la dispoziţie Uniunea Sovietică, să pregătim cadre pentru producţia în viitor a energiei atomice în ţara noastră şi pentru folosirea ei în scopuri paşnice.

Lupta noastră pentru traducerea în viaţă a hotărîrilor Congresului al II-lea în domeniul agriculturii, trebuie să fie îndreptată în primul rînd spre realizarea unui avînt considerabil al producţiei agricole şi spre transformarea socialistă a satului.

În ce-i priveşte pe ţăranii muncitori cu gospodării individuale, a spus în continuare Bierut, trebuie să se ţină seama de faptul că în rîndurile lor se aplică în întregime principiile formulate de Congresul al II-lea al partidului, ci de asemenea de a se lărgi considerabil elementele unor strînse legături economice dintre oraş şi sat, precum şi alianţa dintre muncitori şi ţărani.

Trebuie de asemenea subliniat încă odată că politica noastră de îngrădire a chiaburimii nu urmăreşte în etapa actuală reducerea producţiei gospodăriilor chiabureşti, ci este îndreptată numai spre împiedicarea speculei şi a încercărilor chiaburilor de a se eschiva de la îndeplinirea obligaţiilor faţă de stat.

Asigurarea ridicării continue în anul 1955 a nivelului de trai al oamenilor muncii — a spus Bierut în continuare — depinde direct de creşterea producţiei şi productivităţii muncii, de creşterea venitului naţional în comparaţie cu anul trecut.

Transformările politico-sociale prin care a trecut ţara noastră în ultimii zece ani de putere populară, a spus Bierut, au avut loc în condiţiile unei lupte ascuţite de clasă. Această luptă continuă bineînţeles şi în prezent, luînd forme tot mai ascuţite şi mai complicate. Datorită transformărilor realizate în condiţiile luptei revoluţionare, în cursul perioadei trecute, raportul dintre forţele de clasă s-a schimbat în permanenţă într-un sens pozitiv pentru orînduirea socialistă a puterii noastre populare. Ar fi însă cum nu se poate mai primejdios dacă acest fapt important ar provoca fie şi numai cel mai mic sentiment de autolinişte, deci ar duce la slăbirea vigilenţei noastre.

Împotrivirea rămăşiţelor claselor duşmănoase din ţara noastră este cu atît mai înverşunată cu cît, în ciuda izolării lor politice tot mai mari în ţară, ele scontează, şi nu fără temei, pe sprijinul din afară, din partea forţelor imperialiste.

În conformitate cu transformările care au loc, se schimbă şi funcţiile statului nostru popular. Scade treptat volumul şi se schimbă metodele de muncă ale organelor de represiune, deşi ele continuă să aibă un rol important. Totodată se lărgesc funcţiunile educative şi culturale ale statului, se extind considerabil funcţiunile sale în domeniul reglementării dezvoltării economiei noastre socialiste.

B. Bierut a semnalat deosebit de tare că au loc în munca organelor securităţii de stat. El a analizat cauzele acestor denaturări şi măsurile care au fost luate de partid în vederea lichidării lor.

În încheiere, Bierut a subliniat că partidul trebuie să pună în faţa oamenilor muncii, în faţa milioanelor de oameni strîns uniţi sub steagul Frontului Naţional, sarcini ideologice şi programatice noi şi mai largi, care trebuie să devină sarcini ale întregului popor. Este vorba în primul rînd de următoarele sarcini:

1. Lupta patriotică, de zi cu zi, şi mai dîrză, şi mai plină de abnegaţie pentru pace, alături de toate popoarele care năzuiesc spre pace şi spre construirea unei vieţi mai bune şi mai fericite.

2. Intensificarea eforturilor îndreptate spre întărirea continuă a puterii statului nostru popular, inclusiv a puterii de apărare, pentru a zădărnici orice încercări ale imperialismului de a atenta la independenţa noastră.

3. Lupta pentru ridicarea bunăstării generale şi a culturii poporului, prin dezvoltarea continuă a forţelor de producţie în întreaga economie naţională, în special în agricultură.

4. Lupta pentru întărirea consiliilor populare ca organe ale puterii populare şi consolidarea legăturii lor de zi cu zi cu masele de oameni ai muncii.

Partidul nostru a obţinut mari victorii, el nu a fost niciodată aşa de puternic ca astăzi, a declarat B. Bierut.

Aplicînd în mod consecvent principiile leniniste ale vieţii de partid, folosind pe scară şi mai largă experienţa şi realizările P.C.U.S., perfecţionînd metodele muncii sale şi întărind legătura cu masele, partidul nostru îşi va dubla eforturile şi va conduce şi mai repede pe oamenii muncii pe calea construirii societăţii socialiste.

(Text prescurtat)

În Cehoslovacia a început strîngerea de semnături pe Apelul de la Viena

PRAGA 27 (Agerpres). — Ceteka transmite:

În Cehoslovacia a început strîngerea de semnături pe Apelul de la Viena al Biroului Consiliului Mondial al Păcii, pentru împiedicarea războiului atomic.

Primii care au început strîngerea de semnături au fost muncitorii şi funcţionarii de la oţelăriile unite din Kladno. Peste 90% din muncitori au şi semnat Apelul.

Strîngerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii a început de asemenea în rîndul minerilor din Ostrava, constructorilor de maşini din Plzen, Bratislava, Brno şi din alte centre industriale ale republicii.

Realizări în folosirea izotopilor radioactivi şi a unor elemente chimice în U.R.S.S.

LENINGRAD 27 (Agerpres). — TASS transmite:

Institutul unional de aluminiu şi magneziu a elaborat metoda de folosire a izotopilor radioactivi ai unor elemente chimice la obţinerea lingourilor de aluminiu. Experienţele în producţie au arătat că izotopii radioactivi îmbunătăţesc considerabil calitatea aliajelor de aluminiu şi reduc de cinci ori porozitatea lor.

Izotopii radioactivi ai elementelor chimice au o influenţă pozitivă asupra cristalizării unui mare număr de metale, îmbunătăţind considerabil calitatea lor. Consumul lor este foarte mic, reprezentînd doar milimi faţă de cantitatea totală a metalului.

In interesul rezolvării paşnice a problemei germane!

Ecoul mondial al decretului Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la încetarea stării de război între Uniunea Sovietică şi Germania

R. D. GERMANA

BERLIN 27 (Agerpres). — TASS transmite: Referindu-se la Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la încetarea stării de război între Uniunea Sovietică şi Germania, preşedintele Camerei Populare a Republicii Democrate Germane, J. Dieckmann, a subliniat că această nouă măsură a Uniunii Sovietice, îndreptată spre întărirea păcii, este întîmpinată cu un sentiment de profundă bucurie şi aprobare de întreaga populaţie a Republicii Democrate Germane. Acest Decret, a spus el, va ajuta germanilor care trăiesc în vestul patriei noastre să înţeleagă că Uniunea Sovietică este singura ţară învingătoare în războiul antihitlerist care prin acţiunile ei mărinimoase ia atitudine în favoarea intereselor naţionale vitale ale întregului popor german.

GERMANIA OCCIDENTALĂ

BERLIN 27 (Agerpres). — După cum transmite agenţia telegrafică de la Bonn D.P.A., în urma unei şedinţe îndelungate care a avut loc la 26 ianuarie, guvernul vest-german a dat publicităţii o declaraţie în legătură cu Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la încetarea stării de război între Uniunea Sovietică şi Germania.

În această declaraţie, guvernul vest-german afirmă că el „salută bineînţeles orice măsură care poate duce la slăbirea încordării dintre Răsărit şi Apus şi la o adevărată stare de pace".

În contrazicere însă cu propria sa afirmaţie privind năzuinţa spre „o adevărată stare de pace", afirmaţie făcută evident pentru a linişti opinia publică din ţară, guvernul Germaniei occidentale încearcă mai departe în textul declaraţiei să minimalizeze importanţa susamintitului act al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. să se retranşeze îndărătul unor speculaţii în favoarea atitudinii puterilor care au semnat acordurile de la Paris, acorduri care, după cum se ştie, fac cu neputinţă reunificarea Germaniei.

Ziarele „Telegraf", „Die Neue Zeitung", „Der Tag", „Spandauer Volksblatt" şi altele publică pe prima pagină ştirea despre această hotărîre a Uniunii Sovietice sub următoarele titluri: „Moscova pune capăt stării de război cu întreaga Germanie"; („Telegraf"); „O nouă declaraţie privitoare la Germania" („Der Tag); „Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. se referă la întreaga Germanie" („Die Neue Zeitung").

Comentînd Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., ziarul „Telegraf" îl califică ca fiind o „urmare consecventă a acţiunii iniţiate de Moscova prin Declaraţia sa din 15 ianuarie" — o propunere cu privire la normalizarea relaţiilor cu Germania occidentală.

După cum relatează agenţia vest-germană D.P.A., preşedintele partidului social-democrat, Ollenhauer, şi-a exprimat convingerea că hotărîrea Uniunii Sovietice „va avea fără îndoială o importanţă practică".

ANGLIA

LONDRA 27 (Agerpres). — TASS transmite: După cum transmite postul de radio Londra, informaţia despre Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la încetarea stării de război între Uniunea Sovietică şi Germania nu este comentată în articolele redacţionale ale ziarelor din Londra. După cum rezultă însă din informaţiile transmise de radio, observatorii diplomatici ai unor ziare, comentînd hotărîrea Uniunii Sovietice, încearcă să susţină că această hotărîre, „nu schimbă în mod practic aproape nimic din relaţiile dintre Germania şi Uniunea Sovietică". Presa de provincie acordă o mare atenţie Decretului. Toate ziarele, cu excepţia ziarului „Birmingham Post", publică la loc de frunte, sub titluri mari ştiri amănunţite despre decret, abţinîndu-se însă de la orice comentarii.

FRANŢA

PARIS 27 (Agerpres). — TASS transmite: Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la încetarea stării de război între Uniunea Sovietică şi Germania ocupă un loc de frunte în coloanele ziarelor pariziene din 26 ianuarie. Majoritatea ziarelor publică textul integral al Decretului. Opinia publică franceză atribuie o deosebită importanţă acestei hotărîri.

IUGOSLAVIA

BELGRAD 27 (Agerpres).— TASS transmite: Ziarele iugoslave „Borba" şi „Politika" publică fără nici un fel de comentarii o scurtă expunere a Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la încetarea stării de război între Uniunea Sovietică şi Germania. Ziarul „Borba" a publicat o expunere a Decretului pe prima pagină sub titlul „Uniunea Sovietică a hotărît să pună capăt stării de război cu Germania". Ziarul „Politika" a intitulat această ştire: „U.R.S.S. a pus capăt stării de război cu Germania şi doreşte să stabilească relaţii normale cu aceasta".

PLENARA COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST FRANCEZ

PARIS 27 (Agerpres). — TASS transmite:

La 26 ianuarie şi-a început lucrările Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Francez. Pe ordinea de zi a plenarei figurează următoarele probleme: 1) Lupta împotriva reînvierii militarismului german, pentru preîntîmpinarea unui război atomic criminal şi pentru apărarea revendicărilor clasei muncitoare şi ale tuturor oamenilor muncii; 2) alegerile cantonale.

Raportul la primul punct a fost prezentat de Jacques Duclos, secretar al Comitetului Central.

După cel de al XIII-lea Congres al partidului, a spus Duclos, au fost obţinute succese substanţiale în lupta pentru pace, care şi-au găsit expresia în respingerea proiectului „comunităţii defensive europene" Ratificarea de către Adunarea Naţională a acordurilor de la Paris şi hotărîrea consiliului blocului nord-atlantic cu privire la folosirea armei atomice au dat însă o lovitură destinderii internaţionale care începuse să se contureze. În lupta pentru preîntîmpinarea ratificării acordurilor de la Paris, care contravin tratatului franco-sovietic de alianţă şi asistenţă mutuală şi ar lega şi mai mult Franţa izolată de coaliţia atlantică, creînd un focar de război în centrul Europei, poporului Franţei în frunte cu clasa muncitoare îi revine o uriaşă răspundere. Este necesar, a declarat Duclos, să se zădărnicească planurile guvernului care depune toate eforturile pentru înarmarea revanşarzilor germani.

Lupta crescîndă a poporului francez împotriva acordurilor de la Paris, care contravin intereselor Franţei şi păcii, creează posibilitatea dezvoltării unei puternice mişcări populare avînd ca scop împiedicarea ratificării acestor acorduri. Masele trebuie să exercite presiuni asupra Consiliului Republicii influenţînd direct pe consilierii generali, pe primari şi pe consilierii municipali, care aleg pe membrii Consiliului Republicii. Este ştiut că anul acesta va avea loc realegerea membrilor Consiliului Republicii în jumătate din departamentele Franţei.

Duclos a consacrat ultima parte a raportului necesităţii de a intensifica activitatea partidului în domeniul organizatoric şi în ceea ce priveşte propaganda.

Noi, a spus în încheiere Duclos, sîntem exponenţii marilor speranţe şi ai încrederii în eliberarea oamenilor muncii prin victoria socialismului. La fiecare etapă a drumului nostru, lupta dusă de noi ne apropie de acest scop, care constituie sensul întregii noastre vieţi.

Plenara a trecut apoi la discutarea raportului prezentat de Duclos. Plenara îşi continuă lucrările.

UNELTIRILE AMERICANE IN ASIA

Manevre provocatoare ★ Declaraţiile lui Eden şi Attlee ★ Votul din Camera Reprezentanţilor şi din comisiile senatului S.U.A.

PEKIN 27 (Agerpres). — China Nouă transmite:

Se anunţă că flota a 7-a americană face manevre în apele din apropierea litoralului de răsărit al Chinei.

La 23 ianuarie, majoritatea vaselor flotei din Filipine, Hongkong şi Japonia s-au îndreptat spre apele de lîngă litoralul de răsărit al Chinei înspre est şi sud-est de insulele Dacen pentru a efectua manevre. Printre aceste vase sînt patru portavioane — „Yorktown", „Kearsarge", „Essex" şi „Wasp", crucişătorul „Helena" şi alte două crucişătoare, precum şi peste zece distrugătoare.

În ultimele zile, un mare număr de avioane americane de pe aceste vase portavioane au putut fi observate în repetate rînduri deasupra apelor de la răsărit de insulele Dacen.

Din relatările făcute de corespondentul din Tokio al agenţiei France Presse reese că în noaptea de 26 spre 27 ianuarie trei escadrile de avioane aparţinînd bazelor americane din insula Okinawa şi din Filipine au fost expediate în Taiwan pentru a sprijini acţiunile militare ale clicii ciankaişiste îndreptate împotriva Republicii Populare Chineze. Acesta este al 18-lea grup de avioane americane trimise în Taiwan.

★

Camera Reprezentanţilor a S.U.A. a aprobat cu procedură de urgenţă rezoluţia prin care autorizează pe preşedintele S.U.A. să folosească după propria-i apreciere forţele armate americane pentru „asigurarea securităţii şi apărarea insulei Formoza şi a insulelor Pescadore".

Presa americană subliniază că nu este vorba numai de a asigura continuarea ocupării Taivanului şi a insulelor Penhuledao, ci şi de acordarea de împuterniciri mai largi preşedintelui.

WASHINGTON 27 (Agerpres). — În şedinţa comună din 26 ianuarie, comisiile senatului pentru afacerile externe şi pentru forţele armate au aprobat cu o majoritate de 26 voturi contra două, rezoluţia care permite preşedintelui S.U.A. să folosească forţe armate pentru aşa-zisa „asigurare a securităţii" insulelor Taivan şi Penhuledao — cu alte cuvinte pentru continuarea ocupaţiei americane a acestor insule. Împotriva rezoluţiei au votat senatorul republican Langer (din partea statului Dakota de nord) şi senatorul independent Morse (din partea statului Oregon).

LONDRA 27 (Agerpres). — TASS transmite: Ministrul Afacerilor Externe al Angliei, Eden, a aprobat la 26 ianuarie în Camera Comunelor cererea preşedintelui Eisenhower de a i se acorda împuterniciri pentru folosirea forţelor armate ale S.U.A. în scopul „apărării" Taivanului şi a insulelor Penhuledao care aparţin poporului chinez.

Condamnînd declaraţia lui Eden, după cum anunţă agenţia Press Asociation, liderul opoziţiei, Attlee, a calificat cererea preşedintelui S.U.A. şi hotărîrea corespunzătoare a uneia din Camerele Congresului american drept un amestec făţiş în afacerile interne ale Chinei. „Este clar, a spus el, că în problema Taivanului şi a insulelor avem de-a face cu un amestec într-un război civil. Este clar că aceasta este opera Statelor Unite".

Attlee a subliniat că dată fiind necesitatea de a preîntîmpina acţiunile militare şi a obţine reglementarea paşnică, China trebuie să-şi ocupe locul ce i se cuvine în Organizaţia Naţiunilor Unite.

Scurte ştiri

● La 26 ianuarie, primul ministru al Indiei, Nehru, a primit delegaţia reprezentanţilor culturii şi artei sovietice condusă de A. A. Surkov, prim secretar al Uniunii scriitorilor sovietici.

● După cum se anunţă din Colombo, primul ministru al Ceylonului, Kotalawala, a adresat la 26 ianuarie lui Ciu En-lai o scrisoare în care acceptă invitaţia de a vizita Republica Populară Chineză după luna aprilie a.c.

● O delegaţie poloneză, în frunte cu Aleksandr Welynski, directorul secţiei acordurilor comerciale din Ministerul Comerţului Exterior, a plecat la Belgrad.

● Agenţia A D N. anunţă că la 26 ianuarie un student american, Gary Schemmerling, originar din Jersey City, a cerut drept de azil în Republica Democrată Germană.

În cadrul unei declaraţii făcute presei, Schemmerling a afirmat că refuză să fie încorporat în armata Statelor Unite şi să servească astfel drept carne de tun în interesul ţelurilor agresive ale conducătorilor S.U.A.

● Potrivit agenţiei United Press, Camera Comunelor din Canada a ratificat cu majoritate de voturi protocolul acordurilor de la Paris prevăzînd admiterea Germaniei occidentale remilitarizate în N.A.T.O.

Împotriva ratificării au votat 12 membri ai grupului parlamentar al Federaţiei cooperatiste a Commonwealthului (partid socialist). United Press subliniază că aceşti deputaţi s-au pronunţat împotriva ratificării în ciuda faptului că liderul partidului, M. J. Coldwell, a votat în favoarea ei.

PRIMEJDIA UNOR NOI AGRESIUNI IMPOTRIVA STATULUI COSTA-RICA

NEW YORK 27 (Agerpres). — După cum s-a anunţat, rămăşiţele detaşamentelor armate care au invadat Costa-Rica au trecut graniţa spre Nicaragua, unde au fost internate.

Dar, după cum transmite corespondentul din Washington al agenţiei Associated Press, în Organizaţia statelor americane există „temeri în ce priveşte o eventuală ciocnire" între forţele armate ale Nicaraguei şi ale republicii Costa-Rica. Într-o ştire transmisă din San-Jose de corespondentul agenţiei United Press se arată că la zona de frontieră cu republica Costa-Rica au şi sosit zece camioane cu soldaţi din Nicaragua; alte autocamioane cu soldaţi sînt pe drum. După cum anunţă corespondentul, Somoza, dictatorul republicii Nicaragua a declarat că avioane ale Nicaraguei, care depăşesc numericeşte de peste şapte ori forţele aeriene ale statului Costa-Rica aflate abia în stare embrionară au încărcat pe bord bombe cu scopul, chipurile, de a „preîntîmpina violarea" frontierei de către forţele terestre şi aeriene ale republicii Costa-Rica.

Totodată, corespondentul agenţiei Associated Press anunţă din Managua (capitala republicii Nicaragua), că pe teritoriul republicii Nicaragua se creează un batalion de infanterie cu un efectiv de 700—1.000 soldaţi sub conducerea colonelului James P. Pampelli, şeful misiunii militare americane în Nicaragua. Aceşti soldaţi sînt instruiţi de americani şi echipaţi cu arme provenite din S.U.A.

TINERETUL DE PESTE HOTARE

FESTIVAL AL TINERETULUI

MONTEVIDEO. *Ziarele relatează că în februarie va avea loc la Sao Paulo (Brazilia) Festivalul Tineretului din ţările emisferei occidentale. Acest festival este organizat din iniţiativa unor cunoscuţi oameni ai culturii şi sportului din aceste ţări.* Programul festivalului cuprinde prezentarea unor filme, piese de teatru, expoziţii, întîlniri ale tineretului studenţesc, competiţii sportive şi altele.

Iniţiatorii festivalului au chemat tineretul din ţările emisferei occidentale să participe activ la acest festival.

SPECTACOLE

28 IANUARIE 1955

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Bărbierul din Sevilla; **Teatrul de Stat de Operetă:** Lăsaţi-mă să cînt. **Naţional „I. L. Caragiale"** (Studio): Martin Rogers descoperă America; **Naţional „I. L. Caragiale"** (Comedia): Cei din Dangaard; **Municipal:** Pădurea; **Tineretului:** David Copperfield (ora 19). **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Cei ce caută fericirea; **Armatei** (B-dul G-ral Magheru): Maşenka; **Armatei** (Calea 13 Septembrie): Vlaicu Vodă; **Muncitoresc C.F.R.** (Giuleşti): Piatra din casă şi Chiriţa în provincie; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.:** Concert de muzică uşoară romînească (ora 20.15, în sala din Calea Victoriei). Magazin de stat (ora 19.30, în sala din str. Alex. Popov nr. 23). Să cînte muzica (ora 20, în sala Teatrului C.C.S.); **Circul de Stat:** Primul spectacol; **Teatrul „Ţăndărică":** Moş Gerilă (ora 10, în sala „Orfeu"; **Ansamblul de păpuşi al Teatrului Armatei:** Ică şi Rică la Teatrul de păpuşi (ora 16, în sala „Modern" din B-dul 6 Martie nr. 2).

CINEMATOGRAFE: Patria: Fără acoperiş, Umor pe sfori (complectare); **I. C. Frimu.** Înfrăţirea între popoare: Jucătorul de rezervă; **Republica, Bucureşti:** Desfăşurarea, Şi Ilie face sport; **Tineretului:** Secretul sîngelui; **Timpuri Noi:** Flori pe ţesături, Lămîii cresc şi în casă, Monumentele culturale din Urartu, Sport sovietic nr. 10; **Elena Pavel:** Castelul de cărţi; **Lumina:** Chestiunea rusă; **Victoria, Gh. Doja:** Mascarada; **Alex. Popov, Volga:** Examen de maturitate; **8 Martie, Popular:** Ordinul Anna; **Vasile Roaită:** Prieteni credincioşi; **Unirea:** Scrisoarea cifrată; **Cultural, M. Eminescu:** Furtună pe Nipru; **Constantin David:** Asaltul fortului din munţi; **Alex. Sahia:** De doi bani speranţă; **Flacăra:** Misterul lacului din munţi, **T. Vladimirescu:** Campionatul mondial de fotbal; **Aurel Vlaicu:** Un pichet în munţi; **Munca:** Caut o nevastă; **Aria:** Nicholas Nickleby. **Mioriţa:** Mai tare ca noaptea; **Moşilor:** Circul Slava; **23 August:** Cei trei muschetari. **Donca Simo:** Marile speranţe; **Ilie Pintilie:** Şcoala curajului; **1 Mai:** Cîntec despre om; **1 Mai:** Stele vesele; **Libertăţii:** Alarmă la circ; **N. Bălcescu, Gh Coşbuc:** Fetele din piaţa Spaniei. **Rahova:** Antilopa de aur, Valsul pe gheaţă Zmeul de aur; **Olga Bancic:** Chibritul suedez Turnul fecioarei; **Boleslaw Bierut:** Zilele miniei. La cinematografele: **Patria Republica Bucureşti şi I. C. Frimu** rulează în complectare jurnalul „Conferinţa de la Moscova a ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa".

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.50. Secţia scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".